

PRATECKÝ ZPRAVODAJ

Příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce
pevné zdraví, štěstí a spokojenost
Vám i Vaším blízkým
přeje zastupitelstvo obce Prace

prosinec 2025

Obsah

Slovo starosty	3.
Kdo jsme	8.
Usnesení	11.
Volby do Poslanecké sněmovny	13.
Seniorbus, jízdní řád	14.
Svoz odpadů	16.
ZŠ a MŠ	17.
Z knihovny	21.
Mladí hasiči	23.
Z činnosti hasičů	24.
KST	26.
Pratecké hody 2025	28.
Ohlédnutí za výstavou	31.
Přátelé písničky	32.
Vítání občánků	33.
Svatomartinský průvod	34.
Nové třešně na Kobylnické	36.
Farnost Prace	38.
Být nástroji míru	38.
Zamyšlení	39.
Oslava vítězství nebo varovné memento?	41.
Za našimi Němci na veksl IV. část	44.
Tak zase za rok	49.
Společenská rubrika	51.
Stránky pro děti	52.
Pozvánky a reklama	56.
Pošta otevírací hodiny svátky	67.
Obec otevírací hodiny svátky	67.
Připravované akce 2025/2026	67.

Pratecký zpravodaj vydává obec Prace, Ponětovská 129, 664 58 Prace, evidenční číslo MK ČR E 14297, vychází 4x ročně v nákladu 380 výtisků.

Datum vydání 18. 12. 2025. Uzávěrka dalšího čísla 28. 2. 2026.

Tel. kontakt: + 420 775 718 925, e-mail: obec@obecprace.cz,

www.obecprace.cz. Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: PROTIS, spol. s r.o., www.protis.cz

Slovo starosty

Vážení občané,

Srdečně Vás zdravím v období adventu, krásného, i když poněkud hektického období. Všichni se těšíme na vánoční svátky, na dobu, kdy si trochu odpočneme a strávíme čas se svými rodinami a přáteli. Než však ten čas pohody a odpočinku přijde, musíme všichni stihnout splnit mnoho úkolů a povinností. Mezi moje nejoblíbenější povinnosti v roli starosty patří účast na rozsvícení prateckého vánočního stromu. Ve své funkci jsem tuto událost zažil již počtvrté, a každá byla v něčem jedinečná a specifická. „Moje“ první rozsvícení bylo ještě Na násvi, u rybníka jsme letos rozsvítili strom potřetí. Každým rokem se tato akce v některých drobnostech posouvala až do letošní podoby a sám za sebe jsem s tou současnou podobou akce moc spokojen. Hojná účast diváků, nádherné vystoupení dětí ze školky a školy, oblíbený svařák a stánky s dobrotami všeho druhu. Dá se říci, že z toho rozsvícení máme nyní takový malý Pratecký vánoční jarmark. Doufám, že se Vám tato podoba akce také líbí a pomůže ve Vás zažehnout správnou adventní atmosféru. Další, podle mě moc pěkná předvánoční akce následuje hned od prvního prosincového dne. Pratecký adventní

kalendář jsme si poprvé vyzkoušeli vloni, a účast na jeho jednotlivých zastávkách byla už napoprvé nečekaně vysoká. Byl bych moc rád, kdyby se také tato příjemná akce stala pevnou součástí adventu v naší obci. Ta možnost potkávat se, s hrníčkem horkého nápoje se pobavit se sousedy, a hlavně si každý večer udělat procházku po obci, je moc příjemná. Tímto samozřejmě děkuji všem, kteří se na adventním kalendáři podílejí organizačně, i všem, kteří již svoje číslo u domu rozsvítili, nebo teprve rozsvítí.

S přicházející zimou si každým rokem připomínáme i historickou událost, která naši obec a její okolí alespoň z turistického hlediska nejvíce zviditelňuje – výročí Bitvy tří císařů. Letos jsme si připomínali 220 let od slavné bitvy. Možná právě

díky „kulatému“ výročí bitvy byla účast návštěvníků, čestných hostů i nadšenců v uniformách skutečně hojná. Památník Mohyla míru po letech úprav a rekonstrukcí již pietní akt hostil v plné parádě. Následně v úterý 2. 12. 2025 byla slavnostní vernisáž otevřena také nová expozice zaměřená na bitvu U Slavkova. Za sebe mohu říci, že je expozice velmi povedená a rozhodně Vám doporučuji návštěvu muzea.

Nyní přejdu k několika praktickým záležitostem, které se týkají zejména dopravy a dopravní obslužnosti. Od neděle 14. 12. 2025 je v provozu nová zastávka linky 48 s názvem Aloise Slováka. Zastávky v ulici K Mohyle míru jsou zatím provizorní, dopravní projektant nám momentálně připravuje projektovou dokumentaci zastávek trvalých. Zastávka směrem na Mohylu míru bude v současném umístění jen dočasně, stálá zastávka se posune za poslední dům v obci. Zastávka směrem do Brna bude na současném místě trvale. Přesto, že tato zastávka bude obsluhována jen vybranými spoji, věřím, že zlepší dopravní obslužnost obyvatel v horní části naší obce. Ke spojům, které na Mohylu míru zajišťovaly doposud, se přidal spoj ráno, s odjezdem v 7:21 od Mohyly směrem do Brna. Další drobný dopravní projekt se týká křižovatky ulic Za Humny a Zahrádky, respektive Za Humny a Tálky. Bohužel,

někdy to tak bývá, že dokud se nic nestane, nikoho nenapadne uvažovat nad skutečností, že by nějaké místo mohlo být nebezpečné. Když se následně stane dopravní nehoda, člověk se baví s lidmi, pozoruje řidiče a zjistí, že to místo je potenciálně velmi, velmi nebezpečné. Na křižovatce ulic Zahrádky a Za Humny došlo v létě k vážné dopravní nehodě, kdy motocyklista, který jel od Ponětovské z kopce dolů po ulici Za Humny nedal přednost zprava, a střetl se s osobním vozidlem vyjíždějícím z ulice Zahrádky. Za skutečnost, že jeho zranění nebylo fatální, vděčí motocyklista pravděpodobně jen přítomnosti několika svědků se zdravotnickým vzděláním a jimi poskytnuté první pomoci. Když jsem se o nehodě následně bavil s mnoha řidiči, zjistil jsem, že většina z nich touto lokalitou projíždí roky s pocitem, že ulice Za Humny je hlavní. Někteří zase zastávali názor, že ulice Zahrádky je místem ležící mimo pozemní komunikaci. Přespolní řidiči si často vůbec přes rodinný domek u křižovatky nevšimnou, že vjíždí do křižovatky. Začali jsme nebezpečnou situaci řešit a nyní již máme od PČR schválené dopravní značení, které bude na místě v blízké době instalováno. Značení spočívá v umístění svislé dopravní značky A3 „Křižovatka“ na ulici Za Humny před křižovatkami s ulicemi Zahrádky i Tálky. Tohle jednoduché

řešení nijak nemění povinnost dát přednost zprava, ale upozorní řidiče na skutečnost, že se nachází před křižovatkou. Svislé značky byly doplněny ještě vodorovným značením V1A „podélná čára souvislá“. Jsem přesvědčen, že takto označená křižovatka už bude nepřehlédnutelná a řešení zvýší dopravní bezpečnost v obci. Dalším palčivým problémem obce je parkování vozidel. Chápu, že aut přibývá. Je mi jasné, že je běžným standardem ve 21. století vlastnit automobil a již dávno nejen v počtu jednoho vozu v rodině. Vlastníci vozidel by si ale měli být vědomi skutečnosti, že ne všude lze legálně parkovat. Rád bych připomněl skutečnost, že zákaz parkování nemusí být vždy a nutně vyznačen pomocí svislého dopravního značení. Takzvaná obecná úprava zákona 361/2000 sb (pravidla provozu) zakazuje mimo jiné i zastavení nebo stání na pozemní komunikaci v místě, kde by na obousměrné vozovce nezůstal volný jízdní pruh v šířce alespoň tří metrů pro každý směr jízdy. Také stání před a za zastávkou MHD je zakázáno – 30 metrů před označníkem a 5 metrů za ním. Stání do pěti metrů od hranice křižovatky je rovněž zapovězeno zákonem. V e smyslu nepovoleného parkování je v naší obci extrémem zejména ulice K Mohyle míru. Mimo parkovacích zálivů by podle zákona neměla na komunikaci v této ulici vozidla vůbec stát.

Auta zaparkovaná těsně u obrubníku jednak značně komplikují našim pracovníkům zimní údržbu chodníků, a navíc způsobují dopravní komplikace. Je zde velmi častá situace, kdy se protijedoucí vozidla složitě vyhýbají, což následně komplikuje i průjezd křižovatkou s ulicemi Kobylnická a Na návsi. Tímto bych rád apeloval na všechny řidiče, kteří mají tu možnost, aby parkovali svá vozidla přednostně na svých vlastních, nebo k účelu parkování od obce pronajatých pozemcích. Připomínám skutečnost, že pokud před svojí nemovitostí máte obecní pozemek, na kterém by po zpevnění nebo jiných drobných úpravách bylo možné vozidlo parkovat, je obec připravena Vám pozemek za drobný poplatek 35 Kč/m²/rok pronajmout.

U dopravy ještě chvilku zůstanu, vrátím se opět k hromadné dopravě osob. Vybraní respondenti z řad obyvatel obce měli možnost v listopadu vyplnit dotazník, týkající se služby Seniorbus. Službu s tímto názvem provozuje již několik let město Šlapanice. Menší autobus, který mohou využívat občané Šlapanic starší 65let, nebo držitelé průkazu TP nebo ZTP, jezdí podle pevného jízdního řádu po Šlapanicích, a má zřízeny zastávky v místech, u nichž je žádoucí dostupnost pro cílovou skupinu – např. zdravotní středisko, obchody, železniční stanice atd. Tato linka jezdí po Šlapanicích každý

pracovní den mimo pondělí v dopoledních hodinách a umožní seniorům pohodlné vyřízení nákupů nebo návštěv lékaře. S vedením Šlapanic a panem Sedláčkem provozujícím tuto linku jsme vyjednali možnost připojení obce Prace do systému Seniorbusu. Zájem o tuto službu jsme zjišťovali zmíněným dotazníkem mezi vybranými občany, kterých by se služba potenciálně týkala. Zájem byl značný, proto jsme se rozhodli, že v prvních třech měsících roku 2026 v rámci zkušebního provozu se ke službě připojíme. Seniorbus by do Prace zajišťoval každou středu, ráno před osmou by odjížděl směrem do Šlapanic od nové zastávky Aloise Slováka, dále ze zastávek Náves a Točna. Zpět do Prace by ze Šlapanic jel před polednem. Nejen ve středu, ale i v další dny by pak pro naše občany, kteří by si vyzvedli průkazku opravňující k jízdě Seniorbusem na OÚ Prace, byla možnost využívat celou trasu v rámci Šlapanic dle platného jízdního řádu. Pokud by jsme v rámci zkušebního provozu zaznamenali trvalý zájem a využití této služby, připojili bychom obec Prace ke službě dlouhodobě. Více informací o službě se dozvíte v samostatném článku.

Před vánocemi se hodí každá dobrá zpráva a jsem velmi rád, že Vám mohu jednu takovou zprávu sdělit. Obec Prace uspěla v dotačním řízení s projektem Sociální bydlení Prace,

který jsme Vám představili v jednom z předchozích vydání Zpravodaje. Dotaci ve výši přes 13 mil. Kč z fondů IROP máme schválenou a nyní můžeme přikročit k přípravě realizace přestavby „staré budovy“ OÚ.

S koncem roku Vás musím také upozornit na změnu zákona, který schválila vláda a který již platí pro letošní (nejen) silvestrovskou noc a která zakazuje používání pyrotechniky ve stanovených oblastech. Pro obec Prace jsou stanoveny tři oblasti, které dohromady pokrývají prakticky celou obec. Legálně lze nyní odpalovat pyrotechniku jen v části ulice K Rybníku, na úplném konci Ponětovské směrem ven z obce, a na ulici Aloise Slováka. Podrobná mapa je k dispozici na webu obce.

Rád bych také přidal několik řádků týkajících se problematiky trvalého pobytu. Každý občan, který je trvale přihlášen k pobytu v obci Prace, přinese prostřednictvím rozpočtového určení daní částku ve výši kolem dvaceti tisíc korun do rozpočtu obce. Tyto prostředky můžeme následně investovat do infrastruktury obce, kulturních akcí, rozvoje obce nebo péče o zeleň. V současné době v Praci žije přibližně 35 – 40 osob, které nejsou k pobytu v obci trvale přihlášeny. Chtěl bych na ně apelovat, aby se přihlásili k trvalému pobytu v Praci a nepřímou tak investovali do rozvoje obce, v níž žijí, vychovávají děti, vlastní nemovitost

a hlavně využívají její služby. Předem děkuji alespoň za zvážení změny trvalého pobytu.

Závěrem bych Vás rád pozval na několik kulturních akcí v prvním čtvrtletí nadcházejícího roku. První den roku 2026 ve stánku na hřišti bude připraveno svažené víno k novoročnímu přípitku ve 13 hodin, a na konci zimy nás čekají tradiční ostatky i dětský karneval. Novinkou v kulturním kalendáři je obecní ples, na který Vás srdečně zvú 7. 2. 2026. Vstupenky jsou již v prodeji na obecním úřadě. Vzhledem k charakteru akce jsou všechny vstupenky současně i místenkami, a jsou rovněž slosovatelné. Zakoupená vstupenka Vám tedy garantuje místo u stolu a nabízí možnost vyhrát velmi hodnotnou cenu, například celé prase nebo elektrokoloběžku. Počet míst však není neomezený, proto v případě zájmu neváhejte se zakoupením vstupenky.

Tentokrát jsem se opravdu hodně rozepsal, měl jsem toho na srdci více než obvykle, ale nebudu Vás již déle zdržovat od vánočních příprav. Všem Vám přeji krásné vánoční svátky, mnoho času stráveného s lidmi, které máte rádi. Dětem přeji, aby přání poslaná ježíškovi alespoň z větší části nezůstala nevyslyšena, a všem Vám přeji mnoho štěstí, zdraví a klidu v roce 2026!

starosta obce
Bc. Petr Šimara

Kdo jsme?

V této rubrice vám pravidelně představujeme zajímavé osobnosti z naší obce. V aktuálním čísle jsme požádali o rozhovor pana Romana Martínka, který je významnou osobností mysliveckého sdružení, a pana Michala Kříže jako vedoucího dětských hasičů v Praci.

První rozhovor je s Romanem Martínkem. Mimo aktivit spojených s myslivostí Roman pořádá také každoroční pstruhy, a je správcem prateckých rybníků.

Romane, předně děkuji, že jsi našel čas na tento rozhovor. Víím, že profesně se zabýváš lesnictvím, konkrétně těžbou dřeva, věnuješ se myslivosti, pořádáš různé zkoušky a bonitace loveckých psů, staráš se o pratecké rybníky a jsi rovněž dobrovolným hasičem. Zapomněl jsem na nějakou další důležitou nebo zajímavou činnost?

Já myslím, že na jednoho člověka je to až až 😊. Ale kromě těchto aktivit se ještě angažuji v Moravskoslezském klubu chovatelů jagdteriérů, kde jsem členem výboru a zastávám funkci výcvikáře klubu.

Která z těch všech aktivit je Tvoje nejoblíbenější, co je, jak se říká, Tvoje srdcovka? Kdybych si měl tipnout, hádal bych kynologii.

Samozřejmě myslivost a s tím spjatá kynologie. Zdědil jsem to po svém

otci, který byl jedním ze zakladatelů chovu jagdteriérů a také členem místního Mysliveckého sdružení.

Čím se obecně zabývá myslivecké sdružení, které jsou alespoň ty nej důležitější činnosti v průběhu roku?

Naše myslivecké sdružení má mnoho aktivit týkající se ochrany přírody a s tím spjatá starost o volně žijící zvěř – především zimní příkrmování. Také vysazování mladých bažantů, koroptví a divokých králíků, které se snažíme vrátit do volné přírody. Naše organizace vlastní mysliveckou střílnici, kde pořádáme lovecké střelby na asfaltové holuby. Z oblasti kultury bych asi zmínil Dětský den a Myslivecký ples.

Za rybníky provozuješ takzvanou odchovnu. Skoro každý určitě někdy šel kolem a pozoroval divoká prasata, děti je chodí občas krmit. Pověz nám, jaké jsou s ní další plány a co by třeba občané na procházce neměli prasatům dávat k jídlu, nebo čeho by se měli obecně vyvarovat v blízkosti ohrady?

Odchovnu, nebo tzv. myslivnu, se snažím zvelebovat, aby mohla nám všem sloužit jako místo k relaxaci a pořádání rodinných oslav. Součástí je i zázemí našeho Mysliveckého sdružení hlavně pro odchov mladých bažantů a koroptví.

Co se týká divočáků, nemám žádné výhrady k tomu, že tam chodí

pratečtí občané na vycházky s dětmi, ale ať si každý uvědomí, že je na soukromém pozemku, a že kolem plotu je zapnutý elektrický ohradník. A apetit divočáků? Divočák je všežravec, kromě citrusových plodů asi nepohrdne ničím.

Děkujeme za rozhovor a přejeme ať se Ti daří

Naším dalším respondentem je Michal Kříž. Profesionální hasič, dobrovolný hasič a vedoucí dětského oddílu SDH Prace, ale také člen školské rady obce Prace a vinař.

Michale, také výčet Tvých aktivit je poměrně rozsáhlý. Která z Tvých aktivit je pro Tebe charakteristická, jsi více vinař, nebo hasič?

Více se aktuálně cítím jako hasič. Už téměř dvacet let je to moje povolání (pracuji jako instruktor na hasičské škole) a od malička jsem byl i dobrovolný hasič. Práce je to velice pestrá, nevšední, plná překvapení a nebezpečí. Takový adrenalinový sport. Ale s ušlechtilým cílem a myšlenkou – pomáhat lidem. To mě baví a naplňuje.

Od letošního jara vedeš oddíl mládeže u SDH Prace, kolik máš nyní svěřenců a jak Tě práce s nimi baví?

Do místní výjezdové jednotky i do vedení mladých hasičů jsem se pustil hlavně proto, že jsem v tom od mládí vyrůstal, tak jsem chtěl dětem dopřát, aby zažily něco podobného jako

já. Nechci děti drilovat tréninkem požárního sportu, ale chtěl bych je naučit, jak se ve světě chovat bezpečně, ohleduplně a jak pomáhat lidem ve svém okolí. Na jaře jsme s mladými hasiči začali ve velkém s pětácti dětmi. Teď se počet stabilizoval někde kolem dvaceti. Když se sečte energie, kterou do toho vložím já s ostatními členy výjezdové jednotky a energie a nadšení dětí, vzniká z toho festival zábavy, který musí bavit každého. Ale je to náročné, co si budeme povídat...

V další otázce bych se chtěl vrátit k vínu. Vinařství se věnuje i Tvoje rodina, která provozuje známé vinařství ve Viničných Šumicích. Ty sám máš vinohrad v Praci. Kolik volného času ti zabere jedna sezona péče o vinohrad, od prvních jarních prací na vinici po plnění lahví?

Co se týká vinaření, jsem z rodiny, kde je péče o vinohrady a výroba vína přirozenou součástí života, takže vinaření je pro mě jako pro ostatní třeba příprava oběda, zametání nebo sekání trávníku. Taková běžná aktivita. Nicméně v mém případě se už jedná spíš o hobby, kterému se věnuji v podstatě ze setrvačnosti.

Vinaření je tak pestrá zábava, že se nikdy nenudíte. V zimě stříháte révu a připravujete hlavy na jarní pučení, následují takzvané zelené práce, kdy držíte rostlinu v rozumném

vzrůstu a staráte se o plody. Veškerou práci děláte v přírodě, za zpěvu ptáčků, ale za každého, často i hnusného počasí. Na podzim sklídíte, zpracujete hrozny a pak přichází období neviditelné práce ve sklepech. Tam už sice nezpívají ptáčci, ale vše zase zpřijemňuje nezbytné ochutnávání. Pokud se vše podaří, dá se víno nalahvovat a někdy i po mnoha letech vypít a vychutnat si tak všechny ty dny dřiny, které jsou v každé lahvi uložené. A abych odpověděl na otázku, kolik času mi to zabere, tak je to asi jako s péčí o dítě. Vlastně žádný, ale všechen.

Pracuješ rovněž ve školské radě. S jakými plány jsi kandidaturu do rady přijal, a jak se daří je naplňovat?

Hlavním plánem a cílem bylo, aby škola byla pro všechny rodiče čitelná, spolupracující a aby byla příjemným partnerem při výchově. Také se snažím jako jediný muž v radě a zároveň i celém školním kolektivu vnášet nějaké mužské pohledy na vzdělávání dětí. A jak se daří to naplňovat? Na vzdělávání vlastních dětí má každý svůj, často dost vyhraněný názor, a myslím, že v této změti názorů pratecká škola dokáže velice kvalitně a dobře fungovat. Jen si pořád myslím, že by to chtělo nějakého učitele – chlapa, aby děti měly i mužský vzor a pohled na svět.

Díky za rozhovor, a ať se daří vínu, školákům i malým hasičům.

Souhrn usnesení přijatých na 24. veřejném zasedání Zastupitelstva Obce Prace, konaném dne 24. 9. 2025

Usnesení 1/24/4:

Zastupitelstvo obce Prace bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 7/2025 ze dne 03. 07. 2025, které je přílohou č. 2 tohoto zápisu.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 2/24/5:

Zastupitelstvo obce Prace bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 8/2025 ze dne 04. 08. 2025, které je přílohou č. 3 tohoto zápisu.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 3/24/6

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schvaluje finanční příspěvek obce Prace do Fondu IDS pro rok 2026 a roky následující ve výši 100 Kč na jednoho obyvatele/rok. Pro rok 2026 činí částka příspěvku 99 800 Kč.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 4/24/7

Zastupitelstvo obce Prace schvaluje sponzorský dar panu xxxxxx na sportovní činnost – účast Týmu Prace na závodech Fechtl Cup v roce 2025 ve výši 7 000 Kč a pověřuje starostu uzavřením darovací smlouvy.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 5/24/8

Zastupitelstvo obce Prace uděluje výjimku z počtu žáků stanovené Školským zákonem 561/2004 Sb. a vyhláškou o základní vzdělávání č. 48/2005 Sb. pro školní rok 2025/2026.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Souhrn usnesení přijatých na 25. veřejném zasedání Zastupitelstva Obce Prace, konaném dne 26. 11. 2025

Usnesení 1/25/4:

Zastupitelstvo obce Prace bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 6/2025 ze dne 09. 06. 2025, které je přílohou č. 2 tohoto zápisu.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 2/25/5:

Zastupitelstvo obce Prace bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 9/2025 ze dne 01. 09. 2025, které je přílohou č. 3 tohoto zápisu.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 3/25/6

Zastupitelstvo obce Prace bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 10/2025 ze dne 03. 10. 2025, které je přílohou č. 4 tohoto zápisu.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 4/25/7

Zastupitelstvo obce Prace schvaluje záměr prodloužení smlouvy

o pronájmu prostor pro umístění základnové stanice spol. Cetin, a. s. na budově č. p.129 dodatkem č. 1 a pověřuje starostu vyvěšením záměru na úřední desku.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 5/25/8

Zastupitelstvo obce Prace schvaluje plánovací smlouvu mezi obcí Prace, Ponětovská 129, 664 58 Prace, IČ: 00599247 a xxxxxxxx a pověřuje starostu jejím uzavřením.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 6/25/9

Zastupitelstvo obce Prace schvaluje příspěvek obce na nadstandard IDS JmK pro rok 2026 ve výši 240 947 Kč.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 7/25/10

Zastupitelstvo obce Prace schvaluje dodatek č. 5 ke Smlouvě o sběru, přepravě a odstraňování odpadu v obci Prace č. 62/21 ze dne 16. 12. 2021 a pověřuje starostu podpisem dodatku.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 9/25/12

Zastupitelstvo obce Prace schvaluje návrh stanov DSO Šlapanicko a pověřuje starostu hlasování a přijetí stanov na valné hromadě DSO Šlapanicko dne 27. 11. 2025

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 8/25/11

Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje členský příspěvek SOMM na r. 2026 ve výši 25 Kč/1 obyvatel, celkem 24 950 Kč, zao-krouhlo na 25 000 Kč.

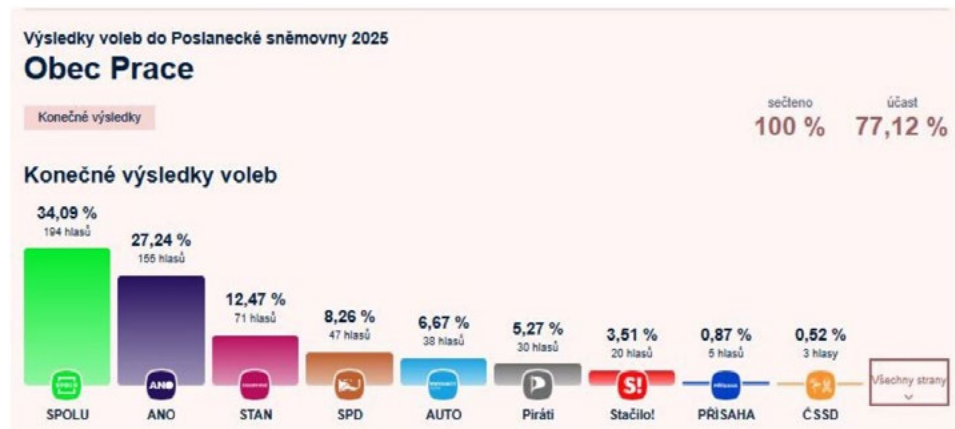
Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato

Volby do poslanecké sněmovny 2026

Seniorbus

Navazuji na zmínku ve svém Slovu starosty, a přidávám na tomto místě další podrobnosti ke službě Seniorbus. Předně musím poděkovat vedení města Šlapanice, konkrétně místostarostovi panu Růžičkovi, který byl k naší žádosti o možné připojení se k této službě velmi vstřícný a pomohl u dopravce, který pro město Šlapanice službu provozuje, vyjednat velmi příznivé podmínky. Nejen samotné přímé spojení se Šlapanicemi, ale také následný pohyb Seniorbusem po městě nabídnou seniorům z Prace možno pohodlného vyřízení nákupů, návštěv lékaře, lékárny a dalších míst ve Šlapanicích.

Jak jsem zmínil v rubrice Slovo starosty, prozatím se bude jednat

o zkušební provoz na období od ledna do března. Podle vytíženosti autobusu následně vyhodnotíme, jestli se k této lince připojit trvale. Pokud máte zájem službu využívat, přijďte v úředních hodinách na obecní úřad v Praci, kde Vám vystavíme průkaz opravňující k nástupu do Seniorbusu. Tento průkaz bude vystaven osobám, které v roce 2026 dosáhnou věku 65 let a více, nebo průkaz TP, ZTP případně ZTP/P, nebo by pro něj Seniorbus byl přínosný z důvodu zdravotního nebo sociálního důvodu i bez splnění výše uvedených základních podmínek. Předložení takto vystaveného průkazu umožní jeho držiteli cestovat zdarma v rámci celého systému Seniorbusu.

SENIORBUS ŠLAPANICE		Platí v pracovní dny (úterý-pátek):			
Zastávka	Odjezd	Odjezd	Odjezd	Odjezd	
Prace, K Mohyle míru	7:39				
Prace, Na návsi	7:41				
Prace, Točna	7:42				
Ponětovice, přejezd	7:45				
Šlapanice, Hřbitovní- DPS	7:50				
Šlapanice, Riegrova	7:51				
Šlapanice, Nádražní - Albert	7:53				
Šlapanice, zdrav. Středisko	7:55				
Šlapanice, Nádražní - Albert	7:58				
Šlapanice, Parkoviště u PENNY			9:58	11:12	
Šlapanice, Brněnská Pole	8:00		10:00	11:13	
Šlapanice, Parkoviště u PENNY	8:02				
Šlapanice, sídliště	8:03		10:02	11:14	
Šlapanice, Čechova	8:04		10:04	11:15	
Šlapanice, Hřbitovní - DPS		9:20			
Šlapanice, Nádražní - Albert	8:05	9:23	10:05	11:16	
Šlapanice, zdravotní stř.	8:07		10:07	11:17	
Šlapanice, Hospodářská škola	8:08	9:24	10:08	11:18	
Šlapanice, želez. stanice	8:09	9:25	10:09	11:19	
Šlapanice, Husova	8:10	9:26	10:10	11:20	
Šlapanice, Hybešova-Švehlova	8:11	9:27	10:11	11:21	
Šlapanice, Jiráskova- Švehlova	8:12	9:29	10:12	11:22	
Šlapanice, Švehlova- Čechova	8:13	9:30	10:13	11:23	
Šlapanice, Čechova	8:14	9:31	10:14		
Šlapanice, sídliště		9:32			
Šlapanice, Parkoviště u PENNY		9:33			
Šlapanice, Nádražní - Albert	8:18		10:18		
Šlapanice, zdravotní stř.	8:19		10:19		
Šlapanice, Nádražní - Albert	8:20		10:20		
Šlapanice, Kalvododova-most	8:21		10:21	11:26	
Šlapanice, Masarykovo nám.	8:23		10:23	11:27	
Šlapanice, Palackého	8:24		10:24	11:28	
Šlapanice, Kosmákova	8:26		10:26	11:29	
Šlapanice, Dlouhá	8:28		10:28	11:30	
Šlapanice, zdravotní stř.	8:32		10:32		
Šlapanice, Nádražní - Albert	8:34		10:34		
Šlapanice, Kalvododova-most	8:35		10:35		
Šlapanice, Riegrova	8:37		10:37	11:30	
Šlapanice, Hřbitovní - DPS	8:39		10:39	11:31	
Šlapanice, Bedřichovice	8:45		10:45		
Šlapanice, Riegrova	8:49		10:49		
Šlapanice, Nádražní - Albert	8:51		10:51		
Šlapanice, zdravotní stř.	8:54		10:54		
Šlapanice, Nádražní - Albert	8:56		10:56		
Šlapanice, Čechova	8:57		10:57		
Šlapanice, sídliště	8:58		10:58		
Šlapanice, Brněnská Pole	9:00		11:00		
Šlapanice, Parkoviště u PENNY	9:01		11:01		
Ponětovice, přejezd				11:36	
Prace, Točna				11:39	
Prace, Na návsi				11:40	
Prace, K Mohyle míru				11:42	

Svoz odpadů v roce 2026

V novém roce nás čeká drobná změna v termínech svozu odpadů. Poté, co naše svozová společnost KTS Ekologie, s. r. o. uvedla do provozu duální svozové vozy, změnila svozový plán a z naší obce se komunální odpad vyváží v pátky, bioodpad ve čtvrtky. Duální svozové vozidlo umožní souběžně svážet jedním vozidlem papír a plasty (sběrná nástavba vozidla je podélně rozdělena přepážkou, takže do levé poloviny vozu posádka vysypává obsah žlutých, a do pravé obsah modrých nádob). Pro nás ale střídání čtvrtek a páteků

vytvořilo matoucí nepravidelnost, proto jsme požádali společnost KTS úpravu svozových termínů pro rok 2026 tak, aby byly termíny svozu pravidelné. KTS nám vyhověla a od 1. 1. 2026 bude z Prace svoz komunálního odpadu i bioodpadu probíhat ve stejný den, a to v pátek. Jednou za 14 dní tedy před domy postavíme černé i hnědé popelnice a obcí postupně projedou během jednoho dne dva svozové vozy pro tyto rozdílné druhy odpadu. V příloze Zpravodaje tradičně naleznete svozový plán.

Zprávičky ze školky

Každý začátek nového školního roku přináší do naší mateřské školy mnoho nových tvářích, jmen, plánovaných i nečekaných událostí, ale především spoustu krásných zážitků. Děti si postupně zvykají na nové prostředí, kamarády i paní učitelky a společně se pouštíme do nových dobrodružství. V letošním roce jsme se znovu zapojili do projektu „*Se Sokolem do života*“, který děti hrou formou vede k pohybu, sportu a zdravému životnímu stylu. Pravidelně cvičíme také v rámci programu „*Lokomoce*“ a pokračujeme v oblíbeném projektu „*Přečti*“ se čtecí babičkou, která dětem zprostředkovává kouzelný svět pohádek a příběhů.

V září nás pobavilo veselé divadelní představení „*O svišti Pišti*“ a v místním kulturním domě jsme navštívili zajímavou výstavu ovoce a zeleniny.

Říjen se nesl ve znamení podzimu a tvoření. Uspořádali jsme „*Dýňové odpoledne*“, kde jsme i s rodiči prožili pěkné chvíle při vydlabávání dýní a opékání špekáčků. V rámci „*Barevného týdne*“ jsme se každý den oblékali do jiné barvy, a tak byla naše školka celý týden plná pestrých odstínů podzimu. Dobrou náladu do školy vnesla pohádka „*O zajíčkovi*“,

kteřá děti zaujala veselým příběhem a hezkými písničkami.

V listopadu jsme měli možnost vidět dřevěné divadlo „*O Palečkovi*“ a vánočně nás naladilo zajímavé divadelní představení „*Popletený adventní kalendář*“. Krásným zážitkem pro všechny bylo tradiční *Rozsvěcování vánočního stroměčku*, při kterém děti s radostí zarecitovaly básničky, zazpívaly vánoční písničky a společně jsme si užili kouzelný večer plný světýlek a vánoční nálady.

V prosinci nás čekají oblíbené *vánoční dílničky*, kde si děti s rodiči vyrobí různé vánoční ozdoby a dekorace. Už teď se všichni těšíme, až do školky zavítá Ježíšek.

Kolektiv MŠ Prace

Jak jsme prožili podzim ve škole

Uplynulé týdny přinesly do naší školy pestrrou škálu aktivit, které obohatily výuku, posílily týmového ducha a nabídky dětem mnoho nových zážitků.

Spolupracujeme:

Program Třída jako tým

Prvňáčci a druháci se zúčastnili preventivního programu Třída jako tým, který byl zaměřen na rozvoj sociálních dovedností a spolupráce. V přátelské atmosféře plné her a skupinových úkolů si děti uvědomily, že společně dokážou mnohem víc než každý sám.

Poznáváme:

Programy o lidské sexualitě

Začátkem listopadu proběhly dva vzdělávací programy specifické prevence.

Třetáci se v programu Moje cesta na svět seznámili s tím, jak vzniká nový život, a to způsobem, který je srozumitelný a citlivý k jejich věku.

Pátáci absolvovali program Dobrodružství dospívání, kde si povídali o fyzických a emočních změnách, které s dospíváním souvisejí, a o zodpovědném chování. Oba programy vhodně doplnily učivo předmětu Člověk a jeho svět.

Hýbeme se:

Tanečně-pohybová lekce

Celá škola si užila společnou taneční lekci zaměřenou na zdravý životní styl i psychickou pohodu. Pod vedením zkušené lektorky si žáci vyzkoušeli zábavné pohybové aktivity přizpůsobené svému věku. Lekce posílila týmového ducha, zlepšila koordinaci, a hlavně přinesla spoustu radosti z pohybu.

Bojíme se, i bavíme:

Halloweenské dopoledne

Poslední říjnový den se škola proměnila v místo plné tajemna a strašidel. Pátáci připravili pro mladší spolužáky originální

Halloweenskou akci – stezku odvahy, soutěže, hádanky i kreativní úkoly. Jejich nasazení a organizace byla obdivuhodná a všem zúčastněným připravila nezapomenutelné dopoledne.

Učíme se prožitkem:

Téma „Příroda na podzim“

Prvňáčci strávili tři dny tematickou výukou věnovanou podzimu. Poznávali stromy v okolí školy, sbírali přírodniny, navštívili selátka u rybníka a ve třídě tvořili podzimní věnce. Vyzkoušeli si i práci s jehlou a nití, když vyšívali vlastní vlněné listy. Podzim se promítl i do čtení a matematiky – úkoly na jablíčkách proměnily učení ve hru.

Objevujeme své okolí: Projekt „Prace – moje obec“

Třetáci se letos věnují ročníkovému projektu zaměřenému na poznávání obce Prace. Zjišťují informace o místě, kde žijí, a výsledky zpracovávají do prezentací. V rámci projektu navštívili obecní úřad, kde se setkali se starostou Bc. Petrem Šimarou. Dozvěděli se, jak úřad funguje, kdo se stará o chod obce a co vše ovlivňuje kvalitu života obyvatel. Zážitek umocnilo malé překvapení – možnost vyzkoušet si hlášení obecním rozhlasem a drobné dárky od pana starosty.

Tyto školní aktivity ukazují, že

učení může být zábavné, dobrodružné a plné zážitků. Děti nejen získávají nové znalosti, ale také posilují vztahy, spolupráci a vztah ke svému okolí.

Rozsvícení vánočního stromu

V pátek 28. listopadu se v Praci rozezněly první tóny vánočních koled. U tradičního Rozsvícení vánočního stromu vystoupily děti z mateřské i základní školy, které si pod vedením paní učitelek připravily milý adventní program. Malí i větší zpěváci přednesli vánoční básničky, zazpívali známé koledy a svým vystoupením vytvořili krásnou, slavnostní atmosféru. Na závěr děti popřály všem obyvatelům obce klidné a radostné Vánoce.

I my, zaměstnanci a vedení ZŠ a MŠ Prace, se k tomuto přání srdečně připojujeme. Přejeme všem obyvatelům obce krásné, pokojné a radostné vánoční svátky prožité v kruhu blízkých.

Zprávy z knihovny

Milí čtenáři,
dnes, kromě seznamu nových knih, vám ráda představím jednu z nejpilnějších čtenářek, která naši knihovnu navštěvuje. Je to paní Jarmila Smutná, kterou jsem poprosila o krátký rozhovor.

„Paní Smutná, od kdy čtete?“

„Prakticky od doby, co jsem se naučila číst. Doma jsem měla postel vedle knihovny, takže jsem si vždy vybrala nějakou zajímavou knihu. V určitém věku to samozřejmě byly knihy, které mi rodiče zakazovali,“ řekla s úsměvem.

„Jaké knihy máte ráda?“

„Upřednostňuji české autory píšící romány a detektivky např. Klevisová, Češka, Keleová - Vasilková, Javůrek, Tučková, Lednická. Ráda

čtu i romány německé autorky Anne Jacobs a britské autorky Jojo Moyes.“

„Máte nějakého oblíbeného hlavního hrdinu?“

„Nemám žádného oblíbeného hlavního hrdinu. Se všemi prožívám jejich příběhy a životní osudy. Čas strávený s knihou je pro mě velmi příjemný.“

„Děkuji Vám za rozhovor.“

Zde bych ráda podotkla, že pokud jsem v knihovně dětem dávala perličku za každou přečtenou knížku, tak by paní Jarmila Smutná dostala 30 až 50 perliček za rok. Já osobně si velice vážím, že paní Smutná oceňuje také dobrou kvalitu a velký výběr knih v naší knihovně.

Stejně tak naši knihovnu ocenil generální ředitel Moravské zemské knihovny, pan prof. PhDr. Tomáš Kubíček, Ph.D., který mi dne 25. listopadu 2025 předal

PODĚKOVÁNÍ

za nadstandartní poskytování veřejných knihovnických a informačních služeb a za příkladný rozvoj vzdělávacích, kulturních a komunitních aktivit podporujících sounáležitost obce Prace a rozvoj mezilidských vztahů.

Toto ocenění mě velmi potěšilo, velice si ho vážím.

Nové knihy, které máte možnost si v naší knihovně zapůjčit:

Patrik Hartl	-	Manželství
Robert Bryndza	-	Stíny minulosti
Dan Brown	-	Tajemství všech tajemství
Scarlett Wilková	-	Když přišli psi
	-	Až uvidíš moře
Vlastimil Vondruška	-	Dědictví templářů
Skupina spisovatelů	-	Sudety: Ztracený ráj (deset různorodých povídek od předních českých autorů, např. Kateřiny Tučkové, Petry Klambouhové, Petry Dvořákové, Jaroslava Rudiše či Michaely Klevisové.)

Přeji všem čtenářům a občanům obce Prace krásné prožití svátků vánočních, pod stromečkem dobrou knihu, a v novém roce 2026 hlavně zdraví a rodinnou pohodu.

Dagmar Vovesná
knihovnice

Mladí hasiči - záchranáři

Po prázdninách jsme se znovu začali pravidelně scházet s našimi dětmi - mladými hasiči. I když někteří nemohou na schůzky chodit, protože mají nově jiné kroužky, stále se nás schází přes pětadvacet dětí. Mladé hasiče nevedeme standardní cestou požárního sportu, ale snažíme se, aby se učili být připravení na nečekané nebezpečné situace, které je mohou v životě potkat.

Proto jsme je naučili, jak nebezpečný je oheň, co potřebuje k existenci a jak se dá efektivně uhasit. „Nudnou“ teorii si děti vyzkoušely rovnou i prakticky. Před hasičkou jsme zapálili ohně a hasili jsme je pomocí přenosných hasicích přístrojů. Zkoušeli jste to někdy? Naše děti ano. Je to zkušenost, kterou nezapomenete nikdy a využijete ji v krizi.

Následovala průprava v oblasti první pomoci. Mladí záchranáři si vyzkoušeli ošetření drobných poranění a zlomenin, polohování pacientů a jejich

transport. Následující schůzka byla věnována resuscitaci. Na dvou cvičných figurínách si všichni vyzkoušeli, jak rozpoznat člověka se srdečním kolapsem a jak postupovat při jeho ošetření a zahájení resuscitace. Ukázali jsme si i to, jak pracovat defibrilátorem AED, který má naše jednotka nově ve výbavě.

Světě div se, že všeho nejvíc děti baví úklid. Nejen, že nám pomáhají s úklidem hasičské zbrojnice, ale dokonce obě naše zásahová vozidla jsou díky našim mladým hasičům tak čistá a naleštěná, že až pojedeme po Praci, může se stát, že vás oslníme. Noste tedy raději sluneční brýle. Pokud chcete sledovat aktuální dění u mladých hasičů, doporučujeme sledovat facebookové stránky SDH Prace.

Michal Kríž,
Vedoucí mládeže SDH
Prace

Z činnosti hasičů

Milí spoluobčané, máme tu poslední vydání zpravodaje v tomto roce, a to znamená i poslední příspěvek o činnosti našeho sboru.

Činnost hasičů nějak nepolevuje, krom pravidelných věcí jako je třeba kontrola techniky, školení, kondičních jízd se členové věnují údržbě vybavení, výstroje, výzbroje i především pravidelného úklidu hasičské zbrojnice. Mimo tyto činnosti jsme zabezpečovali svatomartinský průvod, rozsvícení Vánočního stromu, provedli jsme zalévání nové výsadby podél silnice na Kobylnice a okysličení rybníku.

Nastává čas adventu vánočních svátků v rodinném kruhu, příchodem Nového roku a jejich oslavách. Abychom tyto krásné svátky strávili v pohodě a klidu, mějte prosím na paměti i bezpečné zacházení s otevřeným ohněm, zábavní pyrotechnikou, kde máme dle nového zákona omezení a jiné. K tomu vám může pomoci pár rad hasičů.

Nejčastější příčiny vzniku požárů o Vánocích a na Silvestra

Jednou z nejčastějších příčin požárů o Vánocích je lidská nedbalost při používání otevřeného ohně. Mějme na paměti, že každý můžeme svým chováním přispět k tomu, aby nedošlo ke zbytečným

újmám na zdraví nebo škodám na majetku.

Vánoce jsou krásným obdobím roku. Pro každého z nás mají trochu jiné kouzlo a půvab, každý se těšíme na něco jiného, ale chceme je všichni prožít v klidu a pohodě. Mějme na paměti, že každý můžeme svým chováním přispět k tomu, aby nedošlo ke zbytečným újmám na zdraví nebo škodám na majetku.

Jednou z nejčastějších příčin požárů o Vánocích je lidská nedbalost při používání otevřeného ohně. Způsobuje je neopatrná manipulace se svíčkami, například na adventních věncích či v aromalampách, nebo s prskavkami, od nichž může vzplanout ubrus, koberec nebo záclona. Hořící svíčka dotváří romantiku podzimních večerů a zejména vánočních svátků. Především je to ale otevřený oheň a je potřeba s ním podle toho zacházet. Naše domovy jsou dnes doslova přeplněny vysoce hořlavými materiály z umělých vláken, které se snadno vznítí, snadno hoří. Požár se tak rychle šíří a může způsobit značné materiální škody.

Teplota zapálené svíčky nebo prskavky ještě ve vzdálenosti 8 cm od plamene může dosáhnout 200 °C, což k zapálení papíru, plastu či textílie stačí. Proto mějme na paměti, že zapálená svíčka musí být umístěna

na stabilní nehořlavé podložce brání přímému kontaktu s podkladem (chvojím adventního věnce, ubrusem, stolem apod.) a v dostatečné vzdálenosti od hořlavých materiálů. **Ne u okna v průvanu, ne blízko záclon, ne v těsné blízkosti sedaček či jiných textilií, ne na policičce nebo skříní, ne bez dozoru!**

Kvůli zvýšené činnosti v kuchyni při přípravách svátečních pokrmů se každý rok množí případy vznícení potravin při vaření. Je pro nás důležité vědět, že vznícený olej na pánvi nesmíme hasit vodou. Vodní kapka, která spadne do vroucího tuku, rázem zvětší objem svých par až 1700×, tzn., že prudce expanduje a rozstříkne

hořící tuk z pánve do celého prostoru. Může tak snadno dojít k popálení především v obličeji a na rukách a k požáru kuchyně. Pokud se nám na pánvi vznítí potravina, je nejlepší ji zakrýt pokličkou, mokrou utěrkou nebo plechem na pečení a vypnout zdroj tepla. Tím zamezíme přísunu kyslíku a oheň uhasne.

Pokud se vám situace přes veškerou opatrnost vymkne kontrole, volejte ihned hasiče prostřednictvím tísňové linky 150 nebo 112.

Nově vyšlo v platnost omezení, kde se zábavní pyrotechnika může odpalovat. Dbejte, proto prosím těchto nařízení, ať nemusíme řešit zbytečné výjezdy.

Krásné Vánoce plné pohody Vám přeji HASIČI PRACE

**Velitel JSDH Prace
David Rosenber**

Vážení čtenáři,

Klub stolního tenisu Prace zahajuje sezonu 2025/26 pokračuje v soutěžích dospělých, podzimní sezona se blíží pomalu ke konci. Naše družstvo A hrající krajskou soutěž se nachází v bezpečném středu tabulky. Radost nám dělají družstva především družstva B a C, která se nachází na 3. a 2. místě průběžné tabulky a která reprezentují zčásti naši nejmladší odchovanci.

Mezi mládeží mají během podzimu náročný program především Ondřej a Matěj Michalíkoví, kteří se vedle krajských a okresních turnajů soustředí především na turnaje republikové. Oba patří momentálně do elitní divize A, která je určena pro 48 nejlepších starších žáků v celé ČR. Ondřej Michalík drží své stabilní a kvalitní výsledky a průběžné 35. místo žebříčku. Matěj Michalík se do divize A probojoval po výborném listopadovém výkonu, kdy se mu podařilo na turnaji v Jablonci nad Nisou získat vynikající 2. místo v divizi B mezi konkurencí 80 dalších hráčů. Oba naši žáci, kteří cílí na účast na jarní mistrovství ČR, se i nadále účastní výběrových kempů pro elitní desítku nejlepších hráčů Jihomoravského kraje. Samozřejmě jsou v jejich případě i krajské turnaje, kde se stabilně umísťují v nejlepší osmičce divize A. Vedle

toho Matěj Michalík získal v listopadu titul Přeborník okresu Brno-venkov ve dvouhře U15. Oba kluci dále získali několik prvních a druhých míst na okresních turnajích.

Ani další nejmladší nezahálí. Zkušenější i nadále jezdí na krajské turnaje, kde bojují především v divizi B. Samozřejmě jsou pro ně i okresní turnaje. Na listopadovém okresním přeboru žactva vybojoval Filip Lysák 3. místo ve dvouhře U15 a ve čtyřhře s Matějem Michalíkem se stali vítězi. Dalším úspěchem jsou medailová umístění Tobiasa Kuclínka a Filipa Lysáka na okresních turnajích. Nováčci, kteří začali se stolním tenisem před rokem, bojují na okresních turnajích v divizi B.

Před námi jsou poslední krajské turnaje tohoto kalendářního roku a příprava na krajské přebory mládeže, kde budeme mít jistě několik nominací. Ještě předtím ale proběhnou naše tradiční vánoční a silvestrovské turnaje mládeže a dospělých.

Za celý oddíl děkujeme za podporu zastupitelům obce Prace a Markovi Rudoleckému – Grunty rybolov a drůbežárně Prace.

Další informace, fotografie a najdete na našich sociálních sítích Facebook a Instagram pod názvem profilu kstprace. Fotogalerii našeho klubu najdete na stránkách kstprace.zonerama.com.

Pozvánka na silvestrovský turnaj ve stolním tenise pro neregistrované hráče

Pořadatel:	Klub stolního tenisu Prace z.s.
Datum a čas konání:	pondělí 29.12.2025 od 14.00hod
Místo konání:	Kulturní dům Prace, Ponětovská 204, Prace
Harmonogram turnaje:	12.45-13.15 prezentace hráčů 13.15-13.45 losování turnaje 14.00 zahájení turnaje
Systém soutěže:	dvouhra jednotlivců, dvoustupňový – první fáze skupinová, druhá fáze vyřazovacím způsobem, v případě zájmu účastníků čtyřhra vyřazovacím způsobem
Omezení účasti:	startující hráč nesmí být registrovaný v žádné soutěži vč. BREST
Startovné:	150Kč / hráč
Občerstvení:	zajistí pořadatel v místě konání
Informace:	Lukáš Mrkvica, tel.: 725 562 928 lmrkvica@seznam.cz

Pratecké hody 2025

Letošní první přípravu na hody jsme zahájili na konci června otevřenou schůzí pro všechny nové i staré stárky, kteří se k nám chtěli letos připojit. Díky tomu se nám podařilo poskládat krásných čtrnáct párů a mezi nimi mnoho nových tváří. Bohužel se během příprav počet párů snížil na dvanáct, což je ale i tak velký úspěch. Hody odstartovala předhodozábava, která proběhla v pátek 5. 9. se skupinou Sabrin band. I když nás strašilo počasí, tak zábava proběhla bez velkého deště. Ten přišel až před druhou hodinou ranní, když kapela končila svůj poslední set. Jsme vděční všem, kteří se nenechali zastrašit předpovědí a přišli.

Následující den, v sobotu 6. 9., naše stárky čekalo žádání. Každý stárek požádal rodiče své stárky, aby s ním pustili jejich dceru stárkovat. Neděle 7. 9. patřila zvaní. S písničkou, rozmarýnou, programem a stárkovským vínem jsme obešli celou Praci dům po domu a zvali vás na te naše hode! Moc děkujeme za každé pohoštění, přípitek, kus řeči i peněžní příspěvek. Po tomto náročném, plně užitém víkendu nás čekal předhodoový týden – poslední dopilování besedy a nástupu, dovázání krepáků, úklid, ale hlavně péče o naši

máju. Pro ni jsme jeli ve čtvrtek 11. 9. a až do pozdních večerních hodin ji naši stárky, i některé stárky poctivě připravovali. Děkujeme SDH Prace a všem, kteří nám pomohli s pokácením a převozem máje. V pátek už nám zbývalo ji dobrousit, uvázat a ozdobit velký věnec, nachystat malou májku do sálu a dokončit poslední povinnosti. Celý den jsme zakončili společnou večeří na hřišti a naši stárky pak přespali u máje, aby ji ohlíželi.

A máme tu hodový víkend! Sobota 13. 9.–stárky přinesly stárkům snídani a těsně před desátou hodinou dopoledne přijel jeřáb a máju nám úspěšně postavil. Pak už zbýval jen malý úklid a mohli jsme jít všichni domů, abychom se přichystali na večerní zábavu – tu jsme kvůli špatné předpovědi počasí museli mít v sále kulturního domu. Na zábavu přišel opravdu velký počet návštěvníků a sál praskal ve švech. Pan starosta nám předal stárkové právo a my jsme se vám předvedli s naším hodovým nástupem, zatančili Moravskou besedu a půlnoční překvapení na téma „Ať žijí duchové“. Celý večer probíhal skvěle a to i díky kapele DH Šardičanka, která k nám zavítala tento rok podruhé. Zábava trvala až do

brzkých ranních hodin a my jsme si ji moc užili. Měli jsme před sebou ale ještě celou hodovou neděli, která nám začala hodovou mší svatou v 10.30 v kostele Povýšení sv. Kříže. Tu jsme letos poprvé absolvovali všichni v krojích. Mši sv. sloužil otec Oldřich Chocho-láč, kterému tímto ještě jednou mnohokrát děkujeme. Po mši každá stárka pozvala svého stárka na hodový oběd. Před druhou hodinou odpoledne jsme se začali scházet nahoře v ulici K Mohyle míru a krátce po druhé hodině jsme vyšli průvodem směrem k hřišti. Moc rádi jsme mezi námi přivítali všechny, kteří nás přišli podpořit v krojích. Hodové odpoledne probíhalo bez problému a i počasí nám přálo. Celé odpoledne skončilo kolem páté hodiny

posledním hodovým pochodem z tanečního placu.

Na závěr bych chtěla za všechny stárky upřímně moc poděkovat všem, kteří se s námi na přípravách jakýmkoliv způsobem podíleli a všem, kteří přišli na hodové zábavy. Zároveň vyzývám všechny, kteří s námi chtějí příští rok stárkovat, aby se nebáli ozvat a přidali se k nám, abychom mohli společně tak krásnou tradici udržovat. Myslím, že se nám povedlo hody oživit a byla by škoda, kdyby za pár let nebyl nikdo, kdo by o ně mohl pečovat a předávat je dál. Těšíme se na vás příští rok. Kdo máte tu možnost, můžete nás sledovat na našem stárkovském instagramu [pratecti.starci](#).

Kateřina Fuchsová

Letos jsme narozdíl od ostatních let zábavu Kácení máje uspořádali pouze soukromě v prostorech staré školky. Důvodem pro naše rozhodnutí byla mimo jiné i malá účast na loňské zábavě v kulturním domě.

Ohlédnutí za výstavou ovoce, zeleniny a květin

Na státní svátek České republiky a svátek světce a knížete sv. Václava proběhla v sále KD v Praci podzimní výstava ovoce, zeleniny a květin.

Na výstavě byly vystaveny výpěstky a květiny od devatenácti spoluobčanů a od jednoho pěstitele z Kobylnic.

Chtěla bych touto cestou moc poděkovat paní RNDr. Janě Saňové, která strávila přípravou, aranžováním spoustu času. Děkuji paní Ireně Štěpánkové za dodání

moštu na ochutnávku a panu Jiřímu Poulíkovi ml. za možné okošťování domácí meruňkovice a panu Milanu Laichmanovi za hruškovici i za výpomoc.

Dle ohlasů občanů, kteří výstavu navštívili, se tato obnovená akce povedla.

Pokud bude příští rok dobrá úroda, budete mít chuť se zapojit, tak by výstava opět mohla být. A další vystavovatelé jsou určitě vítáni.

Bc. Blanka Staňková

Přátele písničky

Naše mini „turné“ roku 2025

V srpnu jsme opět navštívili Domov seniorů v Sokolnicích. Bylo krásné počasí, a tak jsme zpívali v besídce na krásně upravené zahradě před pavilony. Někteří senioři si nás pamatovali, a tak za pomoci našich zpěvníků zpívali s námi. Bylo to příjemné dopoledne a po krátkém občerstvení jsme se přesunuli do zámečku, navštívit paní Laitgebovou. Bohužel paní Palečková už není mezi námi, a tak jsme na pokoji pozdravili jen paní Laitgebovou a zazpívali naši oblíbenou píseň „Ten pratecký kostelíček“ a při druhé sloce s námi též zpívala. Při loučení nám řekla, zítra přijďte zas, co na to říct – je to velmi příjemné. Minibusem jsme se v pořádku vrátili domů! Druhá akce se uskutečnila v září a byli jsme zpívat v domově se zvláštním režimem v újezdě „U Františka“. Tentokrát to bylo v jídelně, protože přšelo. Po krátkém občerstvení jsme se jali zpívat. Musím podotknout, že tentokrát nás bylo o pět

méně, a hlavně chyběla pro nemoc naše vedoucí Jitka, a tak veškerá komunikace zbyla na mně. Snad to dopadlo dobře a dalo se to poslouchat. Také jsme mohli prohlédnout zahradu, která je krásně upravená, mnoho květin, laviček, altán, a dokonce i malý rybníček. Pohostili nás koláčky, kávou i lahví vína, za což jsme řádně poděkovali. Opět to byla zdařilá návštěva.

V říjnu se uskutečnilo „Podzimní setkání s písničkou“, došlo asi 25 zpěváků a příznivců, prostě kdo chtěl přijít, tak dorazil. Panovala příjemná atmosféra, povídali jsme si, zazpívali krásné moravské písničky, okoštovali vyzpívané víno a v dobré náladě se rozešli.

Na závěr roku jsme si udělali vánoční besídku, kde jsme zhodnotili tuto sezonu a jestli nám dá „Pán Bůh“ zdraví, tak se zase někdy sejdem u harmoniky!

**Julek Šnábl, tiskový
mluvčí Přátel písničky**

Vítání občáňků

V zasedací místnosti obecního úřadu jsme 25. 10. 2025 přivítali nové občánky.

Jsme rádi, že v Praci bude i v dalších letech znít dětský smích a ne-zůstanou prázdné školní lavice.

Přejeme dětem, aby byly šťastné, zdravé a prožily v naší vesnici krásné dětství. A ať už je jednou život zavede kamkoliv, věříme že budou na svou rodnou obec rádi vzpomínat.

Adéla Vítková

Beáta Orságová

Emily Prokopová

Josef Poulík

Oliver Hofírek

Stela Černohlávková

Svatomartinský průvod

V podvečer 14.listopadu 2025 jsme se všichni sešli na svatomartinském průvodu.

Něco jsme se dozvěděli o sv. Martinovi. Děti se hojně zapojovaly do povídání o tomto biskupovi.

Sníh nám bohužel nenapadl. Ale i bez sněhu již bylo chladněji. Tak jsme společně zazpívali ukolébavku broučkům a mravencům, aby se jim v zimě dobře spinkalo. Na kytaru nás doprovodil pan Radim Čegan.

A pak jsme se již vydali na cestu

přes naší obec. Na cestu si děti svítily lampióny, které si některé děti vyrobily sami. Holky a kluci, které chtěli, se mohli opět svést na koňovi, na kterém k nám zase po roce přicválala paní Bára Šafránková z Blažovic.

V kulturním domě si holky a kluci mohli pod vedením Aničky Janáčkové vyrobit v husičky, koníky...

K poslechu hrála cimbálová kapela Hocičo, kterou tvoří studenti múzických umění a spoluobčané si mohli zakoupit vína a ochutnat svatomartinské rohlíčky.

Poděkování také patří hasičům, kteří nám zajistili bezpečný průvod obcí, Veronice Juříčkové za službu v pokladně a paní Ladě Kozlové za prodej vína s paní místostarostkou.

Věřím, že si snad všichni tento páteční den užili a dá-li Pan Bůh, sejdem se i příští rok.

Bc. Blanka Staňková
Výbor pro občanské
záležitosti a kulturu

Nové třešně na Kobylnické

V pátek 7. listopadu 2025 se podařilo obnovit tradiční třešňovou alej lemuující cestu mezi obcemi Prace a Kobylnice. Díky společnému úsilí dobrovolníků, firemních partnerů, pracovníků Správy a údržby silnic a koordinátorů z projektu Sázíme stromy bylo vysazeno 34 nových stromů, které budou tuto trasu zdobit ještě mnoho let.

Práce začaly brzy ráno

Už před osmou hodinou ranní se podél silnice objevily reflexní oranžové vesty koordinátorů a techniků. Pracovníci SÚS vytyčili místa pro výsadbu, bagrem připravili výsadbové jámy a rozvezli kůly i pletiva. Kolem deváté hodiny dorazilo 24 dobrovolníků z firmy

Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group (pobočky Brno Palackého a Blansko), kteří se po krátké ukázkě s chutí pustili do práce.

Počasí všem nečekaně přálo – slunečný den a příjemných 13 °C vytvořily ideální podmínky. Výsadba postupovala rychle, a když zbývalo posledních šest stromů, dorazil vhod i krátký čajový odpočinek s domácí buchtou. V poledne byla dokončena zálivková mísa pro poslední třešni a výsadba byla úspěšně hotová.

Zasloužené občerstvení a skvělá atmosféra

Na místním hřišti mezitím připravil pan starosta posezení

s občerstvením. Po práci na čerstvém vzduchu chutnala opečená klobáska nebo parenica jako nejlepší specialita a všichni se rozcházeli s dobrou náladou a pocitem smysluplně stráveného dne. Mnozí dobrovolníci už tehdy přislíbili návrat při jarní následné péči o stromky.

Velké poděkování patří všem, kteří se na akci podíleli:

BAT Czech Republic, s.r.o. za finanční podporu,

Správě a údržbě silnic za nepostradatelnou technickou pomoc, Obci Prace za zázemí a budoucí péči o vysazené stromky,

Dobrovolníkům z Kooperativa pojišťovna, a.s. za jejich nasazení, Koordinátorům projektu Sázíme stromy za odborné vedení a organizaci.

Děkujeme všem, kteří přispěli k obnově této krásné aleje, a těšíme se na další společné projekty.

**David Sojka
Výbor životního
prostředí Prace**

Farnost Prace

středa	24.12.2025	„Půlnoční“ ve 21 hodin
čtvrtek	25.12.2025	Slavnost Narození Páně v 10.30 hodin
pátek	26.12.2025	Svátek sv. Štěpána v 10.30 hodin
neděle	28.12.2025	Svátek Svaté rodiny v 10.30 hodin
čtvrtek	1.1.2026	Nový rok - Slavnost Matky Boží, Panny Marie v 10.30 hodin
neděle	4.1.2026	Slavnost Zjevení Páně v 10.30 hodin
neděle	11.1.2026	Svátek Křtu Páně v 10.30 hodin

Na Štědrý den bude v době od 13.00 do 15.00 hodin otevřen kostel. Přijďte se podívat na betlém a nechat se inspirovat vánočním poselstvím, které nám připomíná pokoj, lásku a naději. Budete si moci odnést i Betlémské světlo a na děti bude možná čekat před kostelem překvapení. Dále jste srdečně zváni ve 21 hodin na Štědrovečerní mši svatou, kdy můžeme společně vyslechnout příběh o Ježíšově narození, ztišit se a prožít kouzlo Vánoc v modlitbě, zpěvech a společné slavnosti.

Za farnost Mgr. Vladka Ferbyová

Být nástroji míru

Kulaté výročí bitvy Tří císařů se v Praci a okolí připomínalo mnoha způsoby. Jedním z nich byla i mše svatá za početné oběti této krvavé události, slavená v kostele v Praci a v Telnici. Těmto bohoslužbám předsedal vzácný host, apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo. Přijel nejen uctít památku padlých, ale také se modlit za mír a povzbudit nás k tomu, abychom mi sami byli těmi, kdo odloží „zbraně“ hněvu, sobectví a lhostejnosti, a stali se nástroji míru na místě, kde žijeme. Níže přinášíme plné znění jeho

promluvy, která nás může provázet celým adventním časem.

Po mši svaté byl prostor k besedě s naším hostem. Co jsme se od něj dozvěděli? Že mluví osmi jazyky, je nejstarší ze sedmi dětí a má rád guláš s knedlíky. A také jej překvapil velký rozdíl mezi věřícími a nevěřícími lidmi, toto rozdělení ve společnosti.

Návštěva otce nuncia byla pro naši farnost přátelským povzbuzením k odvaze být nadějí pro dnešní svět. Děkujeme!

Pavla Čandrlová

www.obecprace.cz

Zamyšlení

Před dvěma stoletími byla pole u Slavkova poblíž Brna zalita krví. Napoleonova vojska se střetla v bitvě, kterou historie zná jako bitvu u Austerlitzu. Bojovali zde a umírali vojáci mnoha národů: ať už Češi, Rusové, Rakušané nebo Francouzi, každý přesvědčený o své věci, každý se zbraněmi uzpůsobenými k ničení. Samotná tato země byla svědkem lidské pýchy, ambicí a strachu.

Představte si však, jak se ta samá pole nyní proměnila: ne kouřem a dělostřeleckými výstřely, ale rolníky, kteří obdělávají půdu, dětmi, které si v jejich blízkosti hrají, rodinami, které se tu setkávají v míru, a námi všemi, kteří se shromažďujeme, abychom se modlili.

Izajášovo vidění nás vybízí, abychom se podívali za bojiště a uvěřili, že i místa války se mohou stát místy míru. Slavkov nám připomíná cenu rozdělení, ale advent nám připomíná Boží slib: že válka nemá poslední slovo.

Prorok Izajáš slíbí: „Zkují své meče v radlice a své oštěpy v oradla; po-zdvihne meč pronárod proti pronárodu, ani se již nebudou učit umění války.“

Nejde o naivní optimismus, ale o božskou jistotu. Boží hora je totiž vyšší než jakákoliv lidská

pýcha, silnější než mocné říše, větší než strach. Říše přicházejí a odcházejí, ale Boží slovo zůstává. Advent nás vybízí, abychom žili, jako by se tento slib již naplnil: abychom odložili zbraně hněvu, zášti a předsudků a vzali do rukou nástroje míru, jimiž jsou dialog, odpuštění, soucit, právní stát a spravedlnost.

V dnešním evangeliu nás Ježíš vybízí: „Bděte.“ Ne v úzkostném strachu, ale v duchovní bdělosti. Advent je o vnímání Boží přítomnosti v obyčejných věcech života: v něžnosti rodinného společenství, v laskavosti k neznámému člověku, ve smíchu dětí, v tichých chvílích modlitby. Být bdělý znamená slyšet Boží šepot v hluku našeho světa a odpovídat na něj láskou.

Válečné branně nejsou jen děla a pušky. Jsou to také slova, která zraňují, nebo mlčení, které ignoruje, lhostejnost, která ničí. Být bdělý znamená pozorně zachytit okamžik, kdy jsme v pokušení uchopit ony zbraně, a místo toho se rozhodnout pro mír.

Advent je časem svaté představitosti. Jsme povoláni žít tak, jako by Izajášovo vidění již bylo skutečností. To znamená: volit milosrdenství a lásku místo nenávisti; volit odpuštění a smíření místo

pomsty; upřednostnit dialog místo rozdělení; zvolit naději místo zoufalství; projevit přátelství místo nepřátelství; ukázat láskyplnou pozornost místo lhostejnosti.

Ve světě poznamenaném strachem jsme povoláni být nástroji míru. Advent totiž není jen očekáváním příchodu Krista, ale je to prožívání Kristova pokoje již nyní.

Když si připomínáme Slavkov, modleme se také za všechny, kteří kdy zemřeli ve válkách, v těch minulých i těch současných, zejména za ty, kteří bojovali

s přesvědčením, že zajistí mír. Ať nám jejich oběť připomíná naléhavost Izajášova vize. Vzdáme jim čest tím, že nebudeme opakovat bitvy, ale budeme budovat skutečný mír, že budeme tvůrci pokoje.

Pamatujme si toto: Advent začíná příslibem, že Boží království přichází, že mír zavládne, že meče budou přeměněny v radlice. Zůstaňme bdělí, nežijme ve strachu, ale v naději. A svými slovy a činy budme nástroji Božího míru.

**Apoštolský nuncius
Jude Thaddeus Okolo**

Oslava vítězství anebo varovné memento

2. prosince letošního roku si připomínáme 220 výročí jedné z nejkrvavějších bitev své doby – bitvy u Slavkova, ve které se utkala spojenecká vojska ruského cara Alexandra I. a rakouského císaře Františka I. s armádou francouzského císaře Napoleona. Bojovalo zde 90 000 spojeneckých a 70 000 francouzských vojáků. Na poměrně malém území padlo 27 tisíc vojáků. Tři týdny po této události, 26. prosince 1805, byl v Primaciálním paláci v Bratislavě uzavřen „hanebný“ mír pro Rakousko, spojený s územními ztrátami a válečnými reparacemi.

Krátké zamyšlení nad touto událostí, kterou Napoleon Bonaparte získal „auru“ slavného vůdce, chci prezentovat na jiné úrovni, než je ta, která oslavuje toto slavné vítězství a charisma jeho vítěze. Sláva a „nesmrtelnost“ vykoupená nesčíslnými neštěstími a mrtvolami je krátkodobá a dočasná a nemůže být morálně pozitivní. Vítězství dosažená nesmyslným zabíjením jsou vítězstvími pochybnými a pomíjivými. Nesou v sobě už i zárodky budoucích porážek. Nebo má snad pravdu Machiavelli, když tvrdí, že v dějinách „proroci s mečem

v ruce uspěli, zatímco tí neozbrojení podlehli“?

Již několik let se zahraniční i domácí příznivci této akce scházejí k velkolepým oslavám tohoto výročí. Ať už těmto oslavám dominují rezidua mladistvé romantiky nebo oslavná apoteóza francouzského vítěze Napoleona Bonaparteho, to nechám na každém účastníkovi této akce. Tyto oslavy se stávají jakýmsi novým regionálním folklórem. Nemyslím si, že by to tak nemělo být. To vůbec ne. Ale začínám mít pochybnosti o smyslu těchto oslav. Kladu si otázku. Na koho zde vzpomínáme a co vůbec oslavujeme? Osobu Napoleona s jeho mocenskými ambicemi, nebo tisíce mrtvých, jejichž kosti se ještě tu a tam vyorávají z brázd polí pod Prateckým kopcem? Zdá se mně, že z těchto oslav ustupuje určitá pieta k zemřelým a nastupuje masová zkomercializovaná show, jejíž smysl už některým lidem vlastně uniká. Obyvatelstvo postižených vesnic, kterými se tato bitva přehnala, neslo následky velmi těžce a dlouho. Vyrabované domy, hlad, zákeřné epidemie, smrt – to jsou vzpomínky, které zůstaly v generacích místních

obyvatel. Tato bitva pro ty, kteří přežili, by asi nebyla důvodem k velkolepým oslavám, kterých svědky se nyní stáváme.

Na strádání a neštěstí se obyčejně rychle zapomíná a zatlačuje se hluboko do podvědomí. Vzpomíná se spíše na věci příjemné. V tomto duchu by do tohoto oslavovaného vítězství Napoleona měly vstoupit i podvědomě zatlačované a možná málo manifestované vzpomínky na civilní obyvatelstvo, které se nevinne a bez vlastního přičinění dostalo do středu tohoto nesmyslného válečného běsnění. Tato bitva přeměnila ve hřbitovy tolik úrodných polí a zkrvavila mnoho potoků. Válka však nikdy nebyla a není romantická, ale barbarská. S odstupem času se můžeme ptát sami sebe: „Kdo je vlastně vítěz?“ „Jsou tyto historické role jednoznačné a neměnné?“ Retrospektivní pohled nás utvrzuje v děsivé nepochopitelnosti těchto dobových válek a masového zabíjení. Nebo je lidstvo jen potravou pro děla ve válkách, které nikdy neskončí?

Vynořuje se před námi určitý paradox. Ničení a zabíjení se zde jeví jako určitá extrémní forma tvůrčího činu. Je Greenovo „čím je člověk úspěšnější, tím méně je lidský“ skutečně pravdivé?

Je všeobecně známo, že svět chce hrdiny. Úspěchy však bývají dočasné

a jsou také spojeny s neúspěchy. Často se stává, že oslavujeme osobnosti poznamenané historií (nebo spíše vykladači historie) jako hrdiny a zapomínáme na lidi, kteří si zaslouží mnohem více pozornosti a respektu. Nechci tím snižovat význam jednotlivců a osobností v dějinách lidstva, ale spíše obrátit naši pozornost k prostým, anonymním skupinám lidí a osob, které tyto historické události provedli. Proto bych chtěl touto optikou upozornit na často neznámou masu padlých vojáků této bitvy, kteří jsou zapomenuti ve společných hrobech a jejichž ostatky se dodnes nacházejí v polích pod Prateckým kopcem.

Tisíce zbytečně mrtvých už nikdy nevstanou. Proto je i výrok, který je vyznačen na Mohyle míru – *Interfecti mei resurgent* – „vstanou moji mrtví“, který se přisuzuje tomuto francouzskému vojevůdci, pompézní dobovou nadsázkou. Největším trestem pro každého člověka a událost v kratším nebo delším časovém úseku je zapomnění. Jak čas postupuje, paměť se ztrácí, obrysy minulých událostí se nevyhnutelně rozmazávají. Na druhé straně však bojujeme nejen proti přirozenému zapomínání na dějiny, ale také proti falešným interpretacím a dezinterpretacím v rostoucím relativismu moderní doby. Bylo by proto vhodné obrátit na chvíli pozornost od velkých

historických postav a vzdát úctu všem anonymním obětem této krvavé bitvy.

Proč o tom vlastně píšu? Snad proto, aby zdůraznil varovné memento této historické události, abych pomohl alespoň krátce vytrhnout válečné oběti ze zapomnění a připomněl to, co je aktuální v každé historické epoše - poučení z historie.

Stanislav Buchta

Slovo autora

Uvedenou úvahu považuji v této době za aktuální a proto ji znova uveřejňuji. Vyšla v deníku Lidová demokracie 1.12.1992 a v Lidových novinách pod názvem „Je lehké listit vavříny.“ Obě dvě tisková média

už zanikly. Projevilo se zde české specifikum – oligarchizace českých médií. Skoupili je různí byznysmeni jako strategickou investici.

Úvaha vyvolala protichůdné reakce od souhlasu až po odmítání, co považují za normální. Je však potřebné si uvědomit co nás navzájem obohacuje je odlišnost, nikoliv stejnost. Žijeme v pluralitní demokratické společnosti, která počítá s koexistencí vícero zorných úhlů pohledu a s kulturní úrovní veřejného prostoru. Odlišnost je potřebné přijmout jako výzvu k lepšímu poznání, respektive vysvětlení životních zkušeností. Přitom si musíme uvědomit, že všechno, co vnímáme, je zatíženo jistou dávkou subjektivnosti.

Za “našimi Němci” na veksl – IV

Časopis pro obyvatele a rodáky dává příležitost, a je to podle mne i jeho posláním, přinášet těm, které právě toto může zajímat, staré zážitky a vzpomínky, o obci i o zemi a národu, na minulost stále ještě dostupně vzdálenou, srozumitelnou, než ta ve sledu pokolení přestane jednou i tyto poslední čtenáře zajímat. Dříve se v Prateckém zpravodaji objevovalo vzpomínání nejstarších žijících ročníků častěji, je to škoda. O sobě a tím i o době bude teď také můj příspěvek k létům padesátým a šedesátým sebevědomého minulého století, ve kterém osudy bývaly i bezděčně a nadlouho v rukou třeba lidí velmi nedobrych.

Do zmiňovaného Najsidlu (překlad německého Neusiedl zní „nové sídlo“ – z toho, od roku 1880, pokud už tehdy i česky, Novosedly) jsem se nakonec vydal i já, zvědavý udělat si představu o někdejší „družební obci“ (výraz až z pozdějších, opačných dob) naší Prace, toužící uvidět co z toho z vyprávění známého tam po vysídlení Němců zbývá. Nezvykle brzy jsem sám začal jezdit po stále širším kraji na kole, po silnicích dnes bychom řekli prázdných, a to za poznáním, ne jako sport (byl jsem s tím tehdy ve svém okolí jediný, což se mi

dnes až nechce věřit). A tak jsem si jednou zajel – ta možnost se mi naskytla ve všední den – až k nejbližším hranicím. Bylo to zřejmě v roce 1959 – bylo mi patnáct let –, čtyři léta před zážitky z jihu Čech popisovanými zde minule, a o té dříve německé obci jsem tehdy dlouho toho věděl mnohem víc než dnes. Dopadla ta jízda však jinak, než jsem si představoval, naštěstí bez úhony. Že třeba jsem pro někoho byl i odvážným, to by mně nebylo napadlo – statečnost může snadno vyvstat sama u netušících. To s vámi prostě dokáže udělat situace, ani se nenadáte. Přesto se pak můžete zachraňovat útekem.

Pamatuji se, jak se v posledním úseku k té vesnici západně od Mikulova blížím podél železnice, že koleje byly už v hraničním pásmu – to samo bylo ještě snad až kilometr široké. Za vyznačenou čáru asi metr od silnice se už nesmělo. Stály tam, u nekonečného drátěného plotu a stále stejných nápisů s varováním, v nedlouhých odstupech strážní věže, neobsazené. Poprvé jsem takto byl blízko hraniční čáry, a v tom plochem terénu zřetelně až do Rakouska vidět nebylo. Pohraničníka jsem ani nad sebou nikde nezastihl.

Chtěl jsem vědět a vidět, kde v Novosedlech, které už čtrnáct let nebyly v Sudetech, stojí dům rodiny Hofbauerů, zemědělská usedlost, obydli s dvorem a vším obvyklým podél něj, taky asi mlat a stodola. Nebylo to poprvé, kdy jsem dal na logiku správnosti postupu a pak na to doplatil. Jak se vzápětí ukázalo, jít se zeptat na národní výbor (tak se ten dům a úřad všude jmenoval), kde každá obec u nás, čtyřicet let pod tímto „pokrokovým“ názvem, měla svoji ústřednu, dnes obecní úřad nebo radnici, tak to vám teda dobrý nápad nebyl.

Měl jsem vědět do důsledků, že noví obyvatelé pohraničí, kde situace možná stále není usazena, jsou lidmi po zvěstech odtud u nás „ve vnitrozemí“ vnímanými až jako nedůvěryhodní – jsou to přece ti „zlatokopi“ prvních poválečných let, bez vztahu ke kraji, snad stále mnozí z nich –, a oni sami z toho pak třeba nedůtkliví, měl jsem počítat s tím, že oni, žijící s požeňáním režimu, který jim tam dal živobytí, jsou proto tomuto poplatní. Netušil jsem, že jedu podráždit do hnízda vosy.

Na úřadě byli právě přítomní tři. Navzájem jsme se nepředstavovali. Na pocity mám vzpomínky dobré, bylo to velmi živé, na vyslovená slova přesně však už jen na ta jednotlivá nečekaná

a zarážející – stále ve všem dnes slábnoucí moje paměť dostává při tomto psaní zabrat. Tak jsem se jim tehdy objevil ve dveřích...

Po pozdravu a dotazu jistě zdvořile pronesených však hned pozorují, jak to zřejmě obvykle poklidné jeviště prochází náhlou přestavbou, něco se mění, a pozornost tří kabonících se tváří se výhružně upíná na mě. Leccos jsem měl přečteno o Divokém západu – tehdy ještě nebyl, v dobách předinternetových, zdrojem skoro veškeré znalosti film –, a tu jsem náhle sám sebe spatřil v pozici postavy oslovené „Cizinče, vy se mi vůbec nelíbíte!“ (je to vždyc-ky s vykáním). Při náležitě nava- zující přestřelce se naštěstí místo po koltech zavěšených proklaté nížko sahalo do slovníku, a tak ta, pro moji zaraženost, byla jen jednosměrná. Při dnešní samozřejmosti nepřírozeného vyjadřování zamořující češtinu se dá říct, že to tam „bylo virální“ že jejich přístup ke mně „byl toxický“.

Místo odpovědi na svůj věcný dotaz, a bez nějakého jejich uvedení mne do situace, se z toho, jak přítomní ze začátku se jen ujišťovali svojí nevolí nade mnou mezi sebou navzájem, dozvídám takové věci, jako že „oni se od- važují sem jezdit a vyptávat se“, „kdoví kdo je sem na nás posílá“, „na Svobodné Evropě by asi zase

chtěli vědět...“. Žasnu, že mám být jedním z nějaké množiny na ně nemile dorážejících. Zřejmě si ani nepřipouštět, že jsem přijel opravdu za tím, co svými jedinými několika slovy dávám najevo (a z mé strany u těch myslím až do konce zůstalo), jak tam tak uctivě stojím u vchodu. Nebo se to jen just na ten den všichni svorně špatně vyspali a někoho jako já jim byl zrovna čert dlužen?

Nevím, jak bych se, takto zaskočen, byl zachoval, kdybych nebyl, tehdy už dlouho, býval ve věcech společensko-politických z domu poučený, s pravým stavem věcí obeznámený, kdybych o tom všem, v čem jsme žili, nebyl zasvěceně věděl svoje. Byl jsem tedy naštěstí schopen se rychle zorientovat a poznat, jak se tu, mezi nepřejícníky, ocitám na pranýři. Dívali se na mne jako na neblahé zjevení. Teprve až dodatečně, v něčem až po letech, jsem to dopochopil, zač mě taky mohli mít, a pochvaloval si pak, jak jsem tehdy zavětril nebezpečí včas. V těch letech bylo opravdu neradno si zahrávat s věcmi, ze kterých náš režim byl připraven, i nesmyslně a vymyšleně (na tom mu nezáleželo), udělat „případ“ – nemálo jeho příživníků na takovém pátrání po „vnitřním nepříteli“ po léta zakládalo svoji existenci. Byla to podezřivá doba

udržování všech, kdo si pravdu neuměli najít sami, v přesvědčení o našem stálém a kdykoliv znovu zvenci vyvolávaném ohrožení Západem a v něm těmi zavilými revanšisty, co chtějí si k nám přijít pro svůj zabavený majetek.

Svobodná Evropa, to byla asi jejich noční můra. Tady mohlo vznikat nebezpečí! Pravidelní posluchači této u nás neustále zostuzované „rozvratné stanice“, což byl tehdy kdekdo (my jsme doma, tatínek a já, poslouchali jen Vídeň a Hlas Ameriky, i já brzy taky jen jejich nečeské vysílání), tedy ti se občas dozvídali (sám jsem jednou při tom náhodou u někoho byl), že tam či onde u nás, nejlépe právě na takovém úřadě, nějaký tajemník nebo jiný straník (to slovo nebylo potřeba dál vysvětlovat, pak ještě třicet let), tajně přistižený nebo vytrvale sledovaný „agentem“ (naše nadávka nepříteli) třeba i ve svém soukromí, je znám tím, že nedělá lidem dobře, tak aby se takový od nich dozvěděl (jistě to dojde až k němu), že si i tam, „za kopečkama“, na něj dávají pozor. Musejí v tom Mnichově mít šikovné špióny, maskované jistě lépe než tentokrát já! Příště se namaskuju líp! Však taky ty naše neúnavné rušičky dobře vědí, proč jedou, a s násobně vyššími náklady, v éteru na plné obrátky! Třeba jeden takový

zvěd v mé osobě přibyl právě do Najsidlu, kdo ví, přijel provést akci na objednávku (a „za cí peníze“, jak bylo pro ně vždycky v takové situaci důležitým doplňkem úvahy), vidím najednou sám sebe očima jejich podezřavosti.

Vždyť tito jsou těmi posledními, bleskne mi náhle to pochopení, kdo by byli ochotni moji všetečnou ne-li neomalenou zvědavost uspokojit! A kdo ví, jestli i schopni, třeba přes nějaké papíry, po už letech jiné správy obce, a jejího osídlení možná samými novými bez výjimky.

A kdo že jsem, a odkud. A proč vůbec se o to zajímám! Začali se tedy věnovat mně samotnému. Takoví, dovídám se, si sem jen tak přijdou a chtějí vědět, jaké to tady v Novosedlech máme. Proč by to nás, ujišťují mne, jaké to tady bylo za Němců, kdo kde bydlel, mělo zajímat!

Netušil jsem, jak dobrým umím být provokatérem. To už ve mně bije na poplach. S takovým si přijít na novousedlíky v Novosedlech! Narušitel, záškodník, podezřelá persóna nōn grāta musí rychle zmizet. Už si nevzpomínám, jak jsem se, s nepořízenou, vypoklonkoval – poděkovat za pozornost, mně nelaskavě věnovanou, jsem asi zapomněl. Filmový herec v takové situaci skáče, možná oknem z prvního patra, přímo do sedla připraveného oře, který

ho s chápavostí Šemíka vzápětí odnáší do bezpečí. Já jsem na únik měl jen jízdní kolo, jaká tehdy aspoň nebylo potřeba všude napřed k něčemu přivazovat.

Zpátky směr Prace, šlapal jsem čile, šlapátka dostávala zabrat, jen občasné otočení za sebe mne lehce zdržovalo. Spolujezdce snad nemám, nebo jsem mu šťastně ujel. Dnes by za mnou asi poslali dron.

V uších stále mám, jak jsem jedním z více na ně posílaných. Také si uvědomuji, že vlastně nevím, s kým jsem to tam na národním výboře tehdy vlastně „mluvil“. Nezahrála si to někým tam nepatřícím se mnou náhoda? A taky se mi po čase nechce věřit, že jsem, nenačal, jim tam vítaně byl jen pro zábavu. Herecký výkon tak dokonalý by si byli museli předem nacvičit. Někaké zkušenosti s dotazem právě takovým tam asi měli.

A až po letech mi napadlo, že mohli vůči mně mít i úplně jiné podezření, byt ke klukovi třeba ještě povinně školního věku. Mohl jsem se jim jevit jako obzvlášť smělý chuligán, jen se drže, pod záminkou, tam předvádějící. Takoví se, poprvé v těch letech, jako nový jev, stávali předmětem společenské diskuze – bylo na ně zprvu české slovo, říkalo se jim nějakou dobu „pásci“. Strážci chování, a mravů mládeže, především ovšem z pozice nadřazené naší

ideologie, nebyli na takové přípravě, ovšem stejně jako ta dosud ve všem poválečně ukázněná společnost na Západě, odkud „to“ k nám přicházelo. Byl z nich tady, z těch našich, náhle velký hit („uvědomě-
lým“ nedávali pokoj pak až do konce, i když jen v lehkém provedení, třeba jako „máničky“). A máme tak o důvod víc neumdlévat a čelit i této nové formě nepřátelské diverze, před kterou naši zdravou mládež my zaručeně ochráníme! Takovým páskem jsem já ovšem opravdu nikdy nebyl, vzhledem ani chováním, jen jsem se tu možná, pro ně blesk z čistého nebe, dotazoval nápadně zdvořile, tedy kdochce potouchle.

Život odvádí člověka ke stále jiným novým věcem, a tak i já, byť podle potřeby zřejmě agent cizích služeb, to, kde bydleli v Najsidlu Hofbauerovi, nevím dodnes. Už se s tím budu muset nějak smířit.

Poučení jsem si nicméně odnesl – neptej se nikdy neochotných lidí na věci pro ně nemístné, nedráždí je, jsou-li na těch sami zainteresovaní, netaž se na nežádoucím místě ani v nevhodné době, byť jiná příležitost už nebude. Já jsem to tam nevědomky tehdy pokazil sakumprásk.

Dnes celé jedno oblíbené nové odvětví literatury umísťuje fiktivní děje své prózy do fantastických paralelních, jiných světů. Na návštěvu v jednom takovém přináším já tímto vzpomínku, byť v povídání naopak vzatém ryze ze života, o sobě a době.

Domů jsem dojel, zprvu rychle, a zhluboka si oddechl, i po pokusu se tímto k tomu po šedesáti a šesti letech vrátit. Snad jsem vás nenu-
dil, ani to nedramatizoval příliš.

Ladislav Mach

Tak zase za rok

Už se to blíží!!!

**STOP
PETARDÁM
A OHŇOSTROJŮM**

Zdravím vás
občané Pratectví
i přespolní.

„Šťastný nový rok“

Zdá se vám mé přání předčasné?

Máte pravdu. Tak co třeba

„Šťastný rok.“

To by mohlo být aktuální, protože vám to přeji teď a platnost mého přání je ohraničena délkou jednoho roku, tj. 365 dní.

Moje zamyšlení nebude o správném skládání slov k novoročnímu přání ale o splněním slibu. Někdo z vás si možná vzpomene na článek, který jsem psal v prvním čísle Prateckého zpravodaje pro rok 2025. Popisoval jsem v něm první vteřiny nového roku. Psal jsem o tom, jak jsme je již několikátý rok prožívali s naším psem:

„Hleděl jsem do hnědých očí ohraničených bělmem a četl v nich otázku co to je? Proč to je? Kdy to skončí? Cítil jsem zrychlený dech i tlukot srdce. Hladil jsem ji po hlavě a říkal jí, že je hodná. Snažil jsem se její myšlenky odvést někam jinam. Nešlo to. Její sluch je mnohonásobně citlivější než náš. I vy možná znáte zrcadlení strachu v očích vašich zvířecích přátel.“

Již několikátý rok sedím se svým psem 1 až 3 hodiny, podle doby a intenzity venkovního půlnočního show, a snažím se mu dělat v jeho těžkých chvílích partáka. Nevím, jestli jí to pomáhá. Chci, aby věděla, že jsem s ní. Když tohle trauma skončí, odebere se do svého pelechu a spí. Jakým spánkem spí, co se jí zdá, co dělá její psychika, to opravdu nevím.

Tehdy vznikl ten nápad:

„Co kdybychom to tento silvestr zkusili jinak.“

Nebojte se, nemám v plánu navrhnout nějaké zákazy nebo nařízení. V době, kdy se vydávají zákazy a nařízení (ohledně pyrotechniky), které stejně nikdo nedodržuje a ani je nikdo nevymáhá bych takto čas neztrácel. Věřím v lidský rozum a vůli. Buď tam je, nebo tam není.

Tak tedy ještě jednou:

„Co kdybychom to tento silvestr zkusili jinak.“

Ptáte se jak? Co kdybychom tento rok u nás v obci nevystřelili ani jeden dělobuch, ani jednu rachejtle ani jeden ohňostroj?

Správně:

„Silvestr bez petard, rachejtlí a ohňostrojů!“

Myslíte, že by to nebyl ten správný silvestr? Myslíte, že by nový rok byl uražen nebo by nepřišel?

A co kdyby vám většina obce byla vděčná za to, že se nemusí o půlnoci budit, že jejich psi, kočky a jiná domácí zvířata jsou v klidu a oni s nimi nemusí probdít část noci?

Myslíte, že je to málo? Věřte mi, že je to ukázka velké ohleduplnosti vůči všem a všemu. Komu tato podívaná chybí tak, že bez ní nedokáže strávit silvestra, vyjděte si před půlnocí kousek nad naší vesnici směrem k mohyle Míru a můžete se dívat na ten „bengál“, který bude na obzoru. V okolních vesnicích i městech uvidíte spousty ohňostrojů a můžete si je užít zcela zdarma! Za takto získanou úsporu mi nemusíte děkovat. Víím, že to jsou nemalé částky, které utrácíte za chvilkové (rádoby) potěšení, které nikomu nic nepřinese a je spíše jen na škodu. Ještě je čas na rozmyšlenou!

Měl bych doplňující návrh. Co kdyby ti, kteří jsou ochotni vynaložit jakoukoliv částku na ohňostroje zavrhl tento nápad a polovinu z plánované částky věnovali na nákup granulí, které bychom odevzdali vybranému útulku pro zvířata. Nebo ještě lépe, nakupte za ty peníze granulě a přivezte je ke mně domů nebo 24.25.12 na Prateckou salaš. Velice rád je předám útulku, ve kterém se možná objeví i zvířata zaběhnutá právě díky těmto detonacím a světelným efektům.

Co vy na to, půjdete do toho s námi? S kým? S těmi, kteří vám budou vděční za to, že jejich zvířata mohou i tento večer prožít v klidu, decibelovém míru a pocitu bezpečí.

Je lepší začít nový rok dobrým skutkem, než negativním přístupem člověka k člověku nebo ke zvířeti. Díky za to, že o tom popřemýšlíte.

Za sebe nám všem přeji opravdově šťastný, nehraně veselý, láskyplný, zdravím podepřený, Božím požehnáním a vedením protkaný čas, který nám ještě zbývá.

Mějte se opravdově rádi drazí místní i přesporní občané.

S úctou

Richard Štěpánek

P. S. V době, kdy jsem toto zamyšlení dopsal nám do silvestra zbývá 29 dnů.

Společenská rubrika

Životní jubilea našich spoluobčanů ve IV. čtvrtletí roku 2025

Noví občané

V uplynulém období se v naší obci narodili Oliver Hofírek, Emily Prokopová a Justýna Bártová.

Dětem a jejich rodičům přejeme zdraví, spoustu štěstí, rodinné pohody a vzájemné radosti.

50 roků

Martina Hlávková

Martin Orálek

Běla Soukupová

Radovan Starý

Milena Horáková

55 roků

Romana Laichmanová

60 roků

Ján Virec

65 roků

Karel Čech

Petr Šebek

Miloš Madron

Bořivoj Moravec

Ladislav Duroň

70 roků

Zdeněk Orel

Blanka Čechová

75 roků

Jaroslav Létal

80 roků

Jarmila Raichlová

85 roků

Drahomíra Kněžíčková

90 roků

Alois Hosu

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, radosti a životního elánu.

Stránky pro děti

Pepíček, kterému máma zakázala se koupat v přilehlém rybníce, přijde domů s mokkými vlasy a povídá, že spadnul do vody. „Tak jak to, že nemáš mokré i oblečení?“ „No, měl jsem takové tušení, že bych mohl spadnout, a tak jsem si ho radši sundal.“

Líza děkuje dědovi: „Dědečku moc ti děkuju za ty housle, cos mi dal loni k Vánocům. Byl to ten nejlepší dárek, jaký jsem kdy dostala!“ „Vážně?“ neubrání se děda údivu. Líza nadšeně přikývne: „Rozhodně! Pokaždé, když začnu hrát, každý ze sousedů mi dá dvacku, abych s tím zas přestala!“

Starší dáma chce investovat do koupě závodního koně. Jednoho si vybere a nechá ho vyšetřit veterinářem. „Tak co, pane doktore, myslíte, že s ním budu moci závodit...?“ Veterinář se ještě jednou podívá na koně, pak na dámu a nejistě říká: „Závodit s ním můžete, ale tipoval bych, že ho neporazíte...“

Pan učitel k malému Pepíčkovi: „Pepíčku, dám ti dva králíky a ještě tři králíky - kolik jich budeš mít?“

„Šest!“ „Počítej ještě jednou - dva králíci a tři králíci - kolik to je?“

„Pět.“

„No vidíš - dám ti dva králíky a tři králíky - kolik jich budeš mít?“

„Šest!“

„Jak to?“

„My totiž doma už jednoho máme!“

Po divoké honičce městem vyleze z auta s prostrčenými gumami řidič s bílou hůlkou: „Promiňte, páni policajti, já jsem vás neviděl...“

Na mořskou pláž vyleze z vody potápěč a nese v náručí obrovskou perlu.

„Kde jste to vzal?“ diví se lidé na pláži.

„Tam dole na dně je jich spousta,“ vysvětluje šťastný potápěč.

Lidé se hned nahnou do obchodu s potápěčskými potřebami a skoupí všechny skafandry a kyslíkové bomby. „Tedy, pane vedoucí, to byla zase dneska tržba, vidíte?“ povídá prodávačka.

„Ano, to byla,“ přitaká vedoucí, „ostatně jako vždycky, když se brácha projde ve skafandru po pláži s tou skleněnou koulí.“

„Když vidím, jak v té látce plaveš,“ povídá učitelka ztichlému Jeníkovi,
„tak myslím, že kdyby ses přihlásil do plaveckého kroužku, byl bys tam za hvězdu!“

Viktorka sedí v cukrárně, u maminky cukrářky. Přijde kočka, objedná si čokoládovou zmrzlinu, zaplatí a odejde. Viktorka řekne: „Mami, to teda bylo nečekané, že?“
„To tedy ano. Chodí sem každý den a kupuje si jahodovou.“

Jde paní ke kadeřnici a říká: „Dobrý den, já bych chtěla ostříhat na ples.“
„Dobře,“ řekne kadeřnice.
O chvíli později. „Néé! Já jsem nechtěla ostříhat na ples, ale na ples!“

Kočka pozoruje člověka, který staví ptačí budku na zahradě. Kočka si pomyslí: „Vida, musím říct ostatním kočkám, že se u nás na zahradě otevřel bufet.“

„To jsou nádherní psi. Není jich škoda na tahání saní?“ obdivuje paní na závodech psí spřežení.
„Je, je,“ přikyvuje na to muž na saních.
„Tak proč je tak štvete?“
„To máte těžké, nabízel jsem už mnoha lidem, aby ty saně zkusili tahat, ale žádný z nich za tak malou odměnu nechce tak rychle běžet!“

Kocour rybaří na kraji jezera. Podaří se mu chytit středně velkou střevli.
Střevle povídá: „Jsem zlatá rybka a splním ti tři přání, když mě pustíš.“
Kocour odpoví: „Ale vždyť ty přece nejsi zlatá!“
Rybka se obrátí na ostatní ryby v jezeře a začne rvát: „Kdo z vás mi napovídal, že jsou kocouři barvoslepí?!“

Dva muži stěhují piano do šestého patra. Na odpočívadle ve druhém patře se zastaví a delší dobu odpočívají. Než pokračují ve stěhování, jeden hodnotí: „Nemůžu si pomoci, ale já mám flétnu raději.“

Strýc Jožin si koupil nový televizor. Za čtrnáct dní ho nese zpátky do obchodu, že ho chce vrátit.
„Copak, nefunguje?“ diví se prodavačka.
„Funguje, ale hraje jenom samé kecy, které jsem už slyšel, a filmy, co jsem už dávno viděl!“

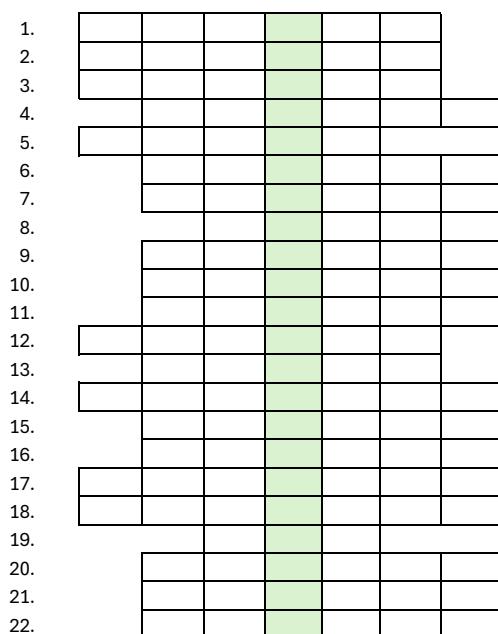
„Jak ty to děláš, kohoute, že jsi každý den přesně v pět vzhůru?“ ptá se obdivně kuře.
„Nediv se, jednou jsem zkusil zaspát a málem jsem skončil v hrnci!“

Křížovka

Turek práší koberec z hotelového pokoje v Tarách.

Uvidí ho bača a volá:

1. Název chemického prvku-značka Ta
2. Řeka protékající Slavkovem
3. Slovensky tchýně
4. Hrdinka animované pohádky „Na vlásku“
5. Cibule anglicky
6. Anglicky drak
7. Kdo má svátek 29.10.
8. Autor kocoura Mikeše
9. Náš opadavý jehličnan
10. Zmrzlina italsky
11. Zakladatel genetiky(Johan Gregor)
12. Období čtyř týdnů před Vánoci
13. Architekt Mohyly míru (1856-1954)
14. Páté největší město v ČR
15. Hrací krychle
16. Který orgán ohrožuje žloutenka?
17. Náš největší pták pěvec
18. Ložnice anglicky
19. $37-7+18+59-2+12+15-38+6$
20. Obec jménem ovoce cca 6,5 km od nás
21. Kdo má svátek 10.2.?
22. Italsky vlak

Úspěšnými luštiteli křížovky ze zpravodaje č.3/2025 jsou:

Vítek Boleslav, Jakub Valíček, Julie Solaříková, Kristýna Zichová, Eliška Krajinčák, Veronika Pernicová, Anička Staňková, Vojtěch Šmerda.

Novou správně vyluštěnou křížovku č.4/2025 odevzdejte do 28.2.2026 do schránky obecního úřadu. Nezapomeňte se podepsat, čeká na vás opět malé překvapení.

Připravila Jitka Kuklíková
místostarostka

Dovolte nám, pozvat vás na přátelské
setkání pod názvem:

Vánoce na Pratecké salaši

Přijďte 24 a 25. 12. na Prateckou salaš.
Zveme vás k přátelskému zastavení, setkání,
popovídání v tento vánoční čas.

K vidění betlém

a

možnost zazvonit si na zvon přání

24. 12. jsme zde pro vás od 11 do 15 hodin

25. 12. jsme zde pro vás od 14 do 17 hodin

Teplo ohně, káva, čaj, po celou dobu akce pro
každého zdarma.

Tříkrálová sbírka 2026

Začátek nového roku bude i tentokrát patřit Tříkrálové sbírce. Koledníci vyjdou s písni a pokladničkami do ulic, aby připomněli, že laskavost a solidarita mají mezi námi své místo.

Pro **Oblastní charitu Rajhrad** má Tříkrálová sbírka velký význam. Díky ní může pomáhat lidem v těžkých chvílích, pečovat o pacienty a klienty, modernizovat zařízení, rozvíjet své služby a podporovat ty, kteří se ocitli v nouzi.

„Každý dar, i ten nejmenší, má smysl. Společně s vámi pomáháme tam, kde by to jednotlivci sami nezvládli,“ říká Mária Durkáčová, koordinátorka Tříkrálové sbírky.

Koledníci vyrazí do ulic mezi 1. a 14. lednem 2026. Přispět můžete také online – převodem na účet 66008822/0800 s uvedením variabilního symbolu 7779662000 nebo prostřednictvím QR kódu.

Výtěžek ze sbírky plánuje rajhradská Charita využít na následující projekty:

- Fond individuální pomoci
- Podpora činnosti Charitní záchranné sítě
- Rozvoj odborného sociálního poradenství v ORP Šlapanice
- Zavedení laserové terapie
- Zajištění provozu hospice
- Rekonstrukce sesterny na oddělení B

Tradiční Tříkrálový koncert se uskuteční **4.ledna 2026 od 18:00 na ČT1.**

Děkujeme každému, kdo se rozhodne Tříkrálovou sbírku podpořit. ♥

Jitka Štefánková

Oblastní charita Rajhrad

E-mail: jitka.stefankova@rajhrad.charita.cz

Tel: +420730599752

www.rajhrad.charita.cz

Tříkrálová sbírka 2026 v Praci

V sobotu 10.ledna se v naší obci uskuteční tradiční Tříkrálová sbírka. Jedná se již o 25. ročník.Výtěžek bude jako vždy použit z velké části pro potřeby hospice v Rajhradě.

Samozřejmě jsou vítáni malí i velcí, kteří by chtěli toto dobré dílo podpořit svou účastí na koledování. Na Facebooku bude za tímto účelem zavčas vytvořena událost.

Jménem organizátorů, Mgr.Vladimíra Ferbyová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

1.-14. ledna
2026

Koledující Tři králové Vám přinášejí radost
a Boží požehnání. Prosíme, podarujte tyto
vyslance Charity Česká republika,
pomůžete tak lidem v nouzi.

Děkujeme.

Další možnosti přispění:

platbou na sbírkový účet:

66008822/0800

VS pro pomoc v Rajhradě:

7779662000

Rajhrad

Oblastní charita
Rajhrad

PRATECKÝ BAZÁREK

S JARNÍM TVOŘENÍM

V SOBOTU 21. 3. 2026

KULTURNÍ DŮM V PRACI, PONĚTOVSKÁ 204

9:00 - 14:00

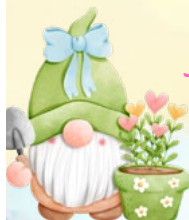
TĚŠIT SE MŮŽETE NA OBLEČENÍ, KNIHY, HRAČKY, SPORTOVNÍ
VYBAVENÍ, OBUV, DĚTSKÉ POTŘEBY, A DALŠÍ...

V PŘÍPADĚ ZÁJMU O PRODEJ NA BAZÁRKU, NÁS
KONTAKTUJTE NA EMAIL PRATECKYBAZAREK@SEZNAM.CZ
A TO NEJPOZDĚJI DO 18. 3. 2025
NEBEREME SI ŽÁDNÉ PROVIZE !:)

PŘIJĎTE SI S NÁMI VYROBIT JARNÍ DEKORACE A MNOHO
DALŠÍHO NA NAŠEM BAZÁRKU
MATERIÁL K TVOŘENÍ ZAJIŠTĚN, VEZMĚTE S SEBOU JEN SVÉ
ŠIKOVNÉ RUCE A DOBROU NÁLADU :)

JARNÍ TVOŘENÍ ZAJIŠŤUJÍ ŠPUNTI PRACE

TĚŠÍME SE NA VÁS :)

Spolufinancováno
Evropskou unií

ČERVENÝ KŘÍŽ POMÁHÁ PEČUJÍCÍM

PEČUJETE O SVÉHO BLÍZKÉHO SENIORA?

PAK JSOU NÁSLEDUJÍCÍ INFORMACE PŘÍMO PRO VÁS!

OBLASTNÍ SPOLEK ČESKÉHO ČERVENÉHO KŘÍŽE BRNO REALIZUJE
PROJEKT, KTERÝ JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ V RÁMCI OPZ+
ČP: CZ.03.02.02/00/24_072/0005229

POPIS A CÍL PROJEKTU

Projekt, který se prostřednictvím několika aktivit pro neformálně pečující zaměří na zlepšení kvality jejich života a zvýšení praktických znalostí, zlepšení osobnostních kompetencí spjatých s jejich současnou rolí. Cílem projektu je usnadnění každodenní péče neformálně pečujících o blízkou osobu, seniora.

MŮŽETE VYUŽÍT TYTO AKTIVITY PROJEKTU ZDARMA:

- Psychohygiena - podpora duševního zdraví formou skupinových sezení ke sdílení a přijímání informací
- Edukační pobyty – čtyřdenní pobyty se vzdělávacím a odpočinkovým programem
- Vzdělávací kurz ošetrovatelství – získání základních pečovatelských dovedností pro zvládání péče o osobu blízkou

MÁTE ZÁJEM? KONTAKTUJTE NÁS!

Telefon: +420 604 800 220 E-mail: projekt@cck-brno.cz
www.cck-brno.cz

Obecné informace k projektu

Číslo projektu: CZ.03.02.02/00/24_0005229

Název projektu: Červený kříž pomáhá pečujícím

Název organizace: Oblastní spolek Českého červeného kříže Brno

Popis projektu

Projekt se prostřednictvím několika aktivit pro neformální pečující zaměřuje na zlepšení kvality jejich života a zvýšení znalostí i kompetencí spjatých s jejich současnou rolí.

Jaký problém projekt řeší

Projekt se zaměřuje na mnohdy opomíjenou skupinu pečujících v domácím prostředí o osobu blízkou, seniora. V souladu s transformací sociálních služeb, která se zaměřuje na zvýšené zapojení komunity a individuální péče, je neméně důležité věnovat pozornost právě této skupině. Pečujícím se člověk stane velmi rychle, mnohdy ze dne na den, nemá dostatek informací, ve kterých je těžké se orientovat. V důsledku dlouhodobé péče o osobu blízkou jsou pečující frustrováni, nemají dostatek času pro uspokojení vlastních potřeb, pro vlastní odpočinek apod.

Projekt tedy řeší

- a. Chybějící zkušenosti a znalosti neformálně pečujících
- b. Duševní zdraví pečovatелů
- c. Nedostatečné či zkreslené povědomí o neformálně pečujících

Cíl projektu

Cílem projektu je zlepšení osobnostních a odborných kompetencí, zlepšení kvality života a usnadnění každodenní péče o blízkou osobu u neformálně pečujících - pomocí komplexní a

Aktivity

Cílů bude dosahováno prostřednictvím několika klíčových aktivit. Všechny tři aktivity jsou směřovány na přímou podporu CS neformálně pečujících.

Psychohygienu

Cíl – Zlepšení duševního zdraví a psychické pohody pečovatелů, prevence syndromu vyhoření.

Psychohygienu je aktivní podpora vzniku svépomocných skupin pro setkávání a sdílení zkušeností pečujících osob. Jak vyplývá z definice CS, osoby se nacházejí ve složité životní situaci, často jsou neúměrně zatíženy stresem, nemají prostor pro odpočinek a uspokojování vlastních potřeb. To se odráží na jejich psychickém i fyzickém stavu.

Edukační pobyty

Cíl – Odpočinek a seberozvoj pečujících jako poklad pro kvalitně odváděnou činnost.

Jedná se o pobytovou akci (prodloužený víkend na 4 dny/3 noci) pro pečující osoby. Akce reflektuje náročnost neformálního pečovatelsství. Zaměřuje se na pečující osoby, které pečují o seniora, osobu blízkou, v jejich přirozeném prostředí a navazuje na sociální práci. Snahou pobytu je, aby pečující osoba pocítila fyzické i psychické uvolnění, prožila pozitivní zkušenost. V době nepřítomnosti pečujících pomůžeme zprostředkovat zajištění pro opečovávaného jinou formu péče. Pomůžeme zajistit krátkodobý zdroj péče, příkladně rodina, blízcí, přátelé, terénní a pobytové služby. Na každý den bude pečujícím připraven program, který bude např. obsahovat workshop s psychologem, individuální relaxace, výlet po okolí, individuální konzultace s psychologem, workshop fyzioterapeuta, workshop rehabilitačního pracovníka. Pečující budou mít zajištěno ubytování, stravu, dopravu.

Vzdělávání

Cíl – Zvyšování znalostí, dovedností a kompetencí pečujících osob.

Předmětem aktivity je poskytnout neformálně pečujícím prostor pro získání důležitých a nezbytných znalostí a dovedností pro zvládání péče o blízkou osobu (často o seniora se sníženou mobilitou a demencí). Účastníci se naučí základní péči o pacienta na lůžku, zároveň přispěje k řešení nouzových situací a pomůže zpříjemnit a prodloužit život příbuzných v domácím prostředí. Kurz povedou zkušení lektori, zdravotníci a učitelé zdravotnických škol.

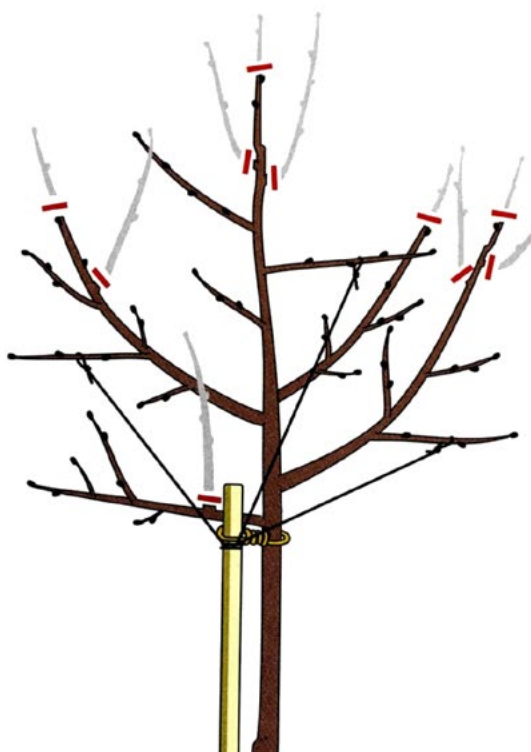
STŘIH A OŘEZ OVOCNÝCH STROMŮ

NABÍZÍM PROŘEZ OVOCNÝCH STROMŮ
A VÝCHOVNÝ ŘEZ PO VÝSADBĚ

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE:

775 097 271

KAREL DEVETTER

Realitní makléř z vašeho okolí

Znám místní ceny, poptávku i potenciál jednotlivých obcí. Rozumím trhu s nemovitostmi v našem regionu a rád pomohu s prodejem i odhadem. Ať už chcete prodat nebo koupit nemovitost, jsem tu pro vás.

- ✓ Prodej a pronájem nemovitostí
- ✓ Tržní odhad ceny nemovitosti
- ✓ Odhad tržní ceny pro dědické řízení s posudkem pro notáře
- ✓ Technická inspekce
- ✓ Bezpečná advokátní úschova

 Bc. Petr Novotný DiS.
 petr.novotny@re-max.cz
 +420 728 249 964

WWW.NOVOTNYREALITY.CZ

TYLOVO DIVADLO ÚJEZD U BRNA
uvádí komedii Petra Tomšů

OBEZNĚ PROSPĚŠNÁ STRAŠIDLA

Režie: Tomáš Kaválek

Neděle 01.02.2025

17:00 h

Kulturní dům Prace

Vstupné 100 Kč

Ples jako Prace

SOBOTA | 7. 2. 2026 | 20:00

SÁL KD PRACE

HRAJE ZELENÁ PÁRA

VSTUPENKY V PŘEDPRODEJI OD 1.12.2025

VÁNOČNÍ OTVÍRACÍ DOBA

PRACE

22.12.2025	PONDĚLÍ	15:00 - 18:00
23.12.2025	ÚTERÝ	08:00 - 11:00
24.12.2025	STŘEDA	ZAVŘENO
25.12.2025	ČTVRTEK	ZAVŘENO
26.12.2025	PÁTEK	ZAVŘENO
27.12.2025	SOBOTA	ZAVŘENO
28.12.2025	NEDĚLE	ZAVŘENO
29.12.2025	PONDĚLÍ	15:00 - 18:00
30.12.2025	ÚTERÝ	08:00 - 11:00
31.12.2025	STŘEDA	08:00 - 11:00
01.01.2026	ČTVRTEK	ZAVŘENO
02.01.2026	PÁTEK	08:00 - 11:00

OBECNÍ ÚŘAD

POSLEDNÍM ÚŘEDNÍM DNEM V LETOŠNÍM ROCE
BUDE PONDĚLÍ 22. 12. 2025.
PRVNÍM ÚŘEDNÍM DNEM V NOVÉM
ROCE BUDE STŘEDA 07. 01. 2026.

PŘEJEME VÁM
POKOJNÉ VÁNOČNÍ SVÁTKY
A DĚKUJEME ZA VAŠÍ PŘÍZEŇ

ZAMĚSTNANCI
OBECNÍHO ÚŘADU PRACE

Připravované akce 2025

24. 12. Vánoce na Pratecké salaši

25. 12. Vánoce na Pratecké salaši

Připravované akce 2026

1. 1. Novoroční přípitek
10. 1. Tříkrálová sbírka
1. 2. Divadelní představení
7. 2. Ples jako Prac(s)e
14. 3. Ostatky
15. 3. Dětský maškarní ples
21. 3. Jarní bazárek a Velikonoční dílničky
27. 6. Letní noc

Prace

Slavnostní předávání pamětních medailí

Medaile se udělují osobám, které se dlouhodobě aktivně podílejí na dění na dávném bojišti bitvy u Slavkova čímž je propaňují, a tak pomáhají udržovat pietní tradice tohoto významného území.

František Kopecký
Zájmové sdružení právnických osob Slavkovské bojiště – Austerlitz